

Monsieur

je vous prie de

me faire s'il vous plait

marie laurent
marie du

DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

Treasure Room

4.62.032

EMBLEM. DEDIC.

Ad Illustris. Maximil. ducem Mediol. su-
per insigni ducatus Mediol.

Exiliens infans sinuosi è faucibus anguis,
Est gentilitis nobile stemmà tuis:
Talia Pellaum gessisse nomismata regem;
Vidimus, hisq; suum concelebrasse genus:
Dū se Ammone satū, matrē anguis imagine lus
Diuini & sobolem seminis esse docet. (sam;
Orē exit, tradunt sic quosdam enitier angres;
An quia sic Pallas de capite orta Iouis?

Mediolanum.

*Bituricis veruex, Heduis dat Sucula signum.
 His populis patriæ delita origo mea est,
 Quam Mediolanam sacram dixere puella
 Terram: nam vetus hoc Gallica lingua sonat.
 Culta Minerva fuit, nunc est, vbi numine Tecla
 Mutato matris virginis ante domum.
 Laniger huic signum sus est, animalq; bifforme,
 Acribus hinc setis, lanitio inde leui.*

DE
EMBLING
BOOK
ASSEMBLY
C 2

Digitized by the Internet Archive
in 2014 with funding from
Duke University Libraries

Nunquàm procrastinandum.

ALCIATAEgentis insignia sustinet Alce,
 Vnguibus & μνδεν fert ἀναβαλλόμενος.
 Constat Alexandrum sic respondisse roganti,
 Qui tot obuiisset tempore gesta breui?
 Nunquam (inquit) differre volens, quod & in-
 dicat Alce
 Fortior hac dubitet, ocyor άννε fiet.

DEVS, SIVE RELIGIO.

In Deo lætandum.

*Aspice ut egregius puerum Iouis alite pictor
 Fecerit Iliacum summa per astra vehi.
 Quis ne Iouem tactum puerili credat amore?
 Dic, hac Maonius finxerit unde senex?
 Consiliū, mens atque Dei cui gaudia præstant:
 Creditur is summo raptus adesse Ioui.*

Ne Enquam dulcissima nostra peregrina-
tionis, junctaque toties usum
periculis & laboribus amicitia,
memoria oblivione aliqua deleatur,
Hoc mi DUBANCI perpetuum
monimentum tibi esto, & quem tibi
fidem & amicum & comitem antea
quantum in eo fuit, expertus es,
eundem & amicissimum & fidissimum
omnibus in rebus perpetuo habeas, cog-
itatis Fruaris.

Gnaeus mane forum & besportinus pte-
tectum.

JOANNES DE VILLÉ
DUBANCIO 340
scribat

Non. Octob. Anno 1572.º

Πάντα μένος καὶ πάντα νόσος, καὶ
πάντα τὸ μηδέν

Huius rei commemora, καὶ charissime
Du-Ban recordare amicitie cum huius
modi de domo se tota et de
nulla quidem, per vicissitudinem
Cuius rei et in omni, perpetui inter
nos fuit memoria perpetua amicitia
esto.

Je me salue du-Ban par ces quatre beaux vers
Parque notre Amour, un temps de souvenir
ne mourra point
Mais qui sont amants, et sans que l'on s'en
En parole se verra l'univers.

M

CITE TALLIS.

Sapientia humana, stultitia est apud Deū.

Quid dicā? quonā hoc cōpellē nomine mōstrum
 Biforme: quod non est homo, nec est draco?
 Sed sine vir pedibus, sūmis sine partibus anguis,
 Vir anguipes dici, & homiceps anguis potest.
 Anguē pedit homo, hominē eructavit ex anguis,
 Nec firis hominis est, initium nec est fēra.
 Sic olim Cecrops doctis regnavit Athenis,
 Sic & gigantes terra mater protulit.
 Hac vasrūm est species, sed religione carentem,
 Terrena tantum quiq; curet, indicat.

Ficta religio.

*Regali residens meretrix pulcherrima sella,
 Purpureo insignem gestat honore peplum.
 Omnibus & latices pleno è cratere propinat.
 At circum cubitans ebria turba iacet.
 Sic Babylona notant: quæ gentes illice forma,
 Et ficta stolidas religionem caput.*

Non tibi, sed religioni.

Isidis effigiem tardus gestabat asellus,
 Pando verenda dorso habens mysteria.
 Obuius ergo Deam quisquis reuerenter adorat,
 Fiasq; genibus concipit flexis preces.
 Ast asinus tantum prastari credit honorem
 Sibi, & intumescit admodum superbiens:
 Donec eum flagris compescens dixit agaso,
 Non es Deus tu (aselle) sed deum vehis.

Quà Dij vocant eundum.

*In trivio mons est lapidum: super eminet illi
Trunca Dei effigies, pectore facta tenus,
Mercurij est igitur tumulus. Sustende viator
Serta Dec: re Ælum qui tibi monstrat iter.
Omnes in trivio sumus, atq; e hoc tramite vite
Fallimur, ostendat ni Deus ipse viam.*

In omni actu sequenda est natura Dux optima, quæ Dei
est ordinatio & vocatio.

V I R T V T E S.

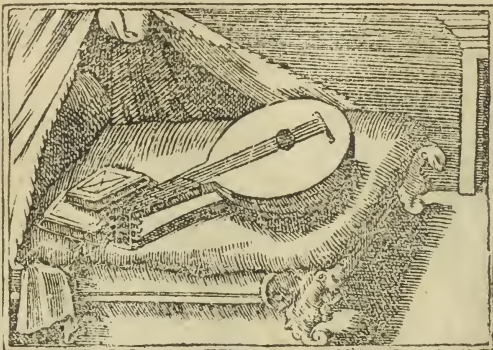
F I D E S.

Fidei symbolum.

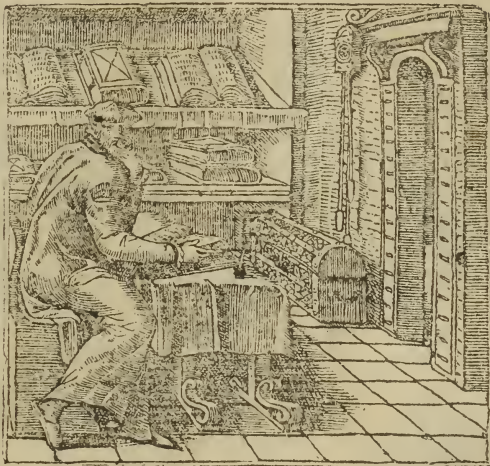
Stet depictus Honos Tyrio velatus amictu,
 Eiusq₃ iungat nuda dextram Veritas.
 Sitq₃ Amor in medio castus: cui tempora circum
 Rosa it, Diones pulchrior Cupidine.
 Constituant hac signa fidem, reuerētia honoris
 Quā solet, alit Amor, parturitq₃ Veritas.

Fœdera.

*Hæc citr' arã, à lēti quæ forma halientica fertur,
 Vendicat & propriam Musa Latina sibi,
 Accipe Dux: placeat nostrū hoc tibi tpe munus
 Quo noua cum socijs fœdera inire paras.
 Difficile est, nisi docto homini, tot tendere chor-
 Vnq̃, si fuerit nō bene tēta fides, (das
 Ruptūc (qđ facile est) perit omnis gratia cōcha,
 Illeq; præcellens cantus, ineptus erit.
 Sic Itali coeunt procures in fœdera, concors
 Nil est quod timeas, si tibi constet amor.
 At si aliquis desciscat (vti plerūque videmus)
 In nihilum illa omnis soluitur harmonia.*

Silentium.

*Cū tacet haud quicquā differt sapiētibus amēs.
 Stultitiæ est index linguaq̃, vōxq̃ue suæ.
 Ergo premat labias; digitoq̃, silentia signet:
 Et sese Pharium vertat in Harpocratem.*

Prudentiam hominis, aut stultitiam, sermo arguit.

Non vulganda conſilia.

*Limine quædæ cæcæ, obſcura & caligine mōſtrū
 Enſiſſacis clauſit Dædalus in latebris:
 Depictum Romana Fælanx in prælia geſtat,
 Seminireq; nitent ſigna ſuperba bone,
 Noſq; monent, debere ducum ſecreta latere
 Conſilia: autori cognita techna nocet,*

Conſilia in rebus maximè bellicis ſunt occultanda.

equationi quidem cedendum.

*Cecropia eff. Etam quam cernis in arce Leanā,
Hermedij (an nescis kospes?) amica fuit.
Sic animum placuit mōstrare viraginis acrem
More ferae, nomen vel quia tale tulit.
Quod fidibus cōtorta, suo non prodidit ullum
Indicio, elinguem reddidit Iphicrates.*

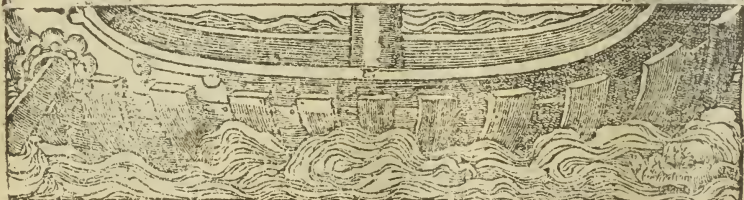
Meretricis exemplo amatoribus etiam per tormenta fidæ,
constantiz plūquam virilis ostenditur imago.

Consilio, & virtute Chimeram superant,
id est, fortiores & deceptores.

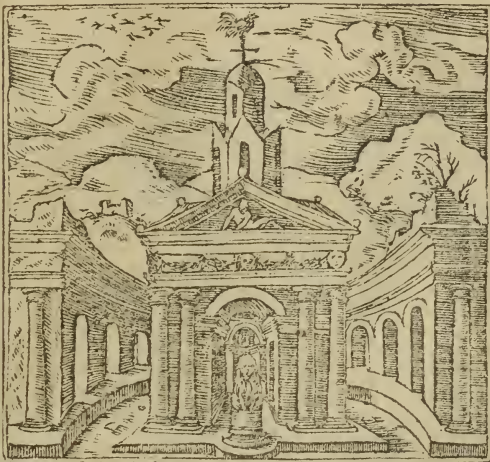

*Bellerophō (ut fertis eques) superare Chimera
Et Licij potuit sternere monstra soli.
Sic tu Pegaseis vectus patis aethera pennis:
Consilioq; animi monstra superba domas.*

Bellerophonis fabula. qui Chimeram inaccessum mon-
tem superavit: docet dextera consilia viribus prestare in
iis conficiendis, quæ difficillima videntur.

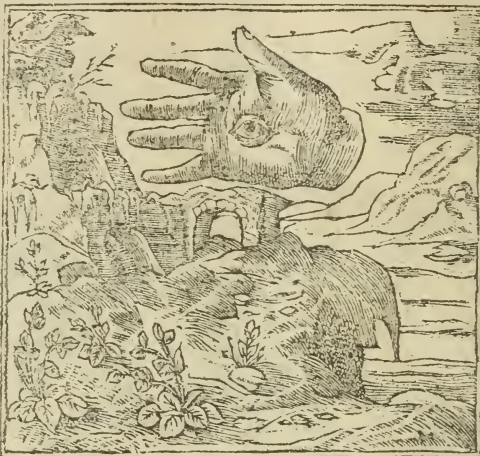
Vigilantia, & custodia.

*Instantis quòd signa canens det gallus eoi,
 Et renocet famulas ad noua pensa manus:
 Turribus in sacris effingitur, arca mentem
 Ad superos peluis quòd renocet vigilem,
 Est leo. sed cùstos oculis quia dormit apertis;
 Templorum idcirco ponitur ante fores.*

Duobus istis Animalium Agalmatis ad templa statutis,
 admonetur Ecclesiasticus Pastor, gregem sibi commissum
 vigilantissimè custodire.

Νῆφε γὰρ μέγιστον ἀπιστῶν, ἀσθρα ταῦτα τῇ γῆσιν.
 Sobriè viuendum:& non temerè credendum.

Ne credas ne (Epicharmus ait) nō sobrius esto
 Hi nēruī, humana membra q, mentis erunt.
 Ecce oculata manus credēs id quod videt. Ecce
 Pulegium, antiqua sobrietatis olus,
 Quo turkam ostenso sedauerit Heraclitus,
 Mulxerit & tumida sīditione grauem.

Ebrietas temulentia, & credulitas temeritas, à sapiente
 ablin. Oculi in vola manus, Certitudo est rerum sensu per-
 ceptarum. Pulegium vero siti, & vinolentiæ contrarium.

πῶς πρὸς βίον? τί ἡ ἔρρεξα; τί μοι ἔδωκε, ὅτι ἐπέλεξαι;
 Quid excess? quid admisi? quid omisi?

*Italica Samius secta celeberrimus autor
 Ipse suum clausit carmine dogma breui,
 Quo prætergressus? qd agis? qd omittis agēdū?
 Hanc rationem vrgens reddere queng, sibi?
 Quod didicisse grūū volitātū ex agmīe fertur,
 Arreptum gestant qua pedibus lapidem,
 Ne cessēt, neu trāsversas mala flamina raptēt.
 Quaratione hominum vita regenda fuit.*

Prudentes, Problema.

*Iane lificens, qui iam trāsacta, futuraq; calles,
 Quig; retro sannas (sicut & ante) vides,
 Te te cur oculis, tot fingunt vultibus? an quòd
 Cui cur spectū hominem forma fuisse docet?*

Sapientia sedem habet in capite. Proinde biceps Iarus satientem signat: cui est prateritorum memoria, & futurorum providentia.

Prudens, magis quàm loquax.

*Noctua Cecropis insignia prestat Athenis,
Inter aues sani Noctua consilij. (est,
Armifera merindò obsequis sacra Minerva.
Garrula quo cornix cesserat ante loco.*

Noctua tacitæ prudentiæ nota erat Athenis, sapientiæ studio nobilibus. Nam ut noctua parum admodum vocalis est at in tenebris oculatissima. Sic & prudens verborum vir est paucorum, & in obtusis perspicax.

Maturandum.

*Maturare iulēt properē, & cūctarier omnes.
 Ne nimium praeceptis, neu mora longa nimis.
 Hoc tili i declaret connexum echeneide telum,
 Hac tarda est, velitāt spūcula missa manu.*

In omni actu necessaria est maturitas, virtus inter nimiam celeritatem, ac tarditatem media, quæ Echeneide, concha naues remorante, & volucris iaculo figurantur.

In deprehensum.

*Iam dudū quacunq; fugiste persequor: at nūc:
 Cassibus in nostris denique captus ades.
 Amplius haud poteris vires eludere nostras.
 Ficulno anguillam strinximus in folio.*

Elabens fallacis fides, vi astringenda est: quemadmodum
 ficulni folij asperitate, lubrica anguilla retinetur.

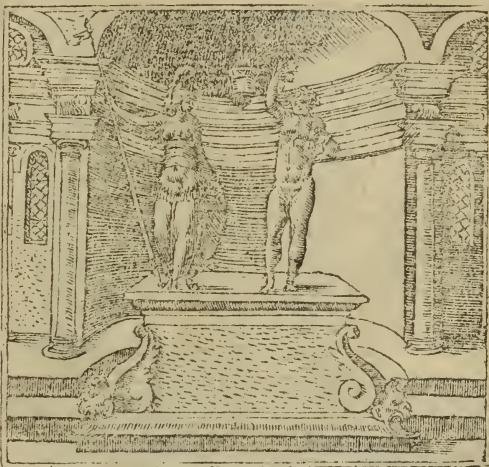
Custodiendas virgines.

*Vera hæc effigies innuptæ est Palladis : cuius
 Hic Draco, qui domine cõstit ante pedes.
 Cur diuæ comes hoc animalis custodia rerum
 Huic data: sic lucos, sacraq; templa colit.
 Innuptus opus est cura asseruare puellas
 Peruigili, laqueos undique tendit amor.*

Pallas virgo, puellas virgines, Draco vigil earum custodia significat.

Vino prudentiam augeri.

*Hæc Bacchus pater, & Pallas cõmuniter ambo
Templatenent, sçholes utraq; vera Iouis:
Hæc caput, ille semur soluit : huic vsus cliui
Debitus: inucnit primus at ille merum.
Iunguntur merito, quòd si qui abstemiùs odit
Vina: Deæ nullum sentiet auxilium.*

Minerva doctorum ingeniorum præses, Bacchus vini,
utriusque largitor Deus, bonum autem vinum acuit inge-
nium, si moderatè sumatur.

Prudentes vino abstinent.

*Quid me vexatis rami? sum Palladis arbor:
Auferte hinc totos. virgo fugit Bromium.*

Sapientes, præsertim fœminæ, à vino temperent.

In statuam Bacchi.
DIALOGISMVS.

Bacche pater: quis te mortali lumine nouit?
Et docta effinxit quis tua membra manu?
Praxiteles, qui me rapientem Gnosida vidit.
Atque illo pinxit tempore qualis eram.
Cur iuuenis, teneraq³ etiam lanugine vernat
Barba, queas Fylium cum superare senem?

*Muneribus quandoque meis si parcere discies
 Iunior, & forti pectore semper eris.
 Tympana nō manibus, capiti nō cornua desunt.
 Quos (nisi dementis) talia signa decent?
 Hoc decco, nostro quod abusus munere sumit
 Cornua: & insanus mollia sistrā quatit.
 Quid vult ille color mētris pene igneus? (omen
 At sit) an humanis vreris ipse focis?
 Cū Scmeles de vētre parēs me fulmine traxit
 Igniuomo: in scēlum puluere mersit aquis.
 Hinc sapit hic, liquidis q̄ nos bene diluii undis:
 Qui non ardenti torret ab igne iecur.
 Sed nunc me doceas qui vis miserer? & qua
 Te sanus tutum prendere lege queat? (ri
 Quadrācē addat aqua, calicē sumpsisse faler-
 Qui cupit, hoc sumi pocula more iuuat.
 Stes intra lēminas: nam qui procedere tendit
 Vlirā: alacer, sed mox cbris inde furit.
 Res dura hoc nimiū sūt pēdula guttura, dulce
 Tu suis. Hec facile cōmoda nulla cadunt.*

Temulentia senium accelerat, sensus hebetat, intestina
 adurit. Quare vino exigua mensura parcendum, & iddem
 aqua diluendum.

Gramen.

Gramineam Fabio patres tribuere corollam,
 Fregerat ut Pœnos Hannibalemq₃ mora.
 Occulit inflexo nidum sibi gramine alauda,
 Vulgò aiunt, pullos sic fœuet illa suos.
 Saturno Martiq₃ sacrum, quo Glaucus adeſo
 Polybides, factus creditur eſſe Deus.
 His meritò arguitur nodis tutela, ſalusq₃
 Herbaq₃ tot vires hac digitalis habet.

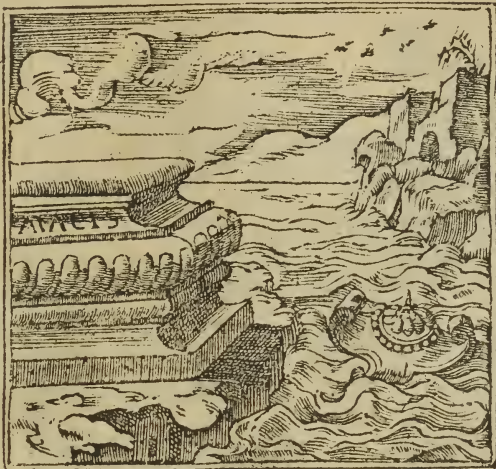
Nec verbo, nec facto quendam laedendum.

*Assequitur, Nemesisq; virum vestigia servat,
 Continet & cubitum, duraq; freno manu.
 Ne malè quid facias: nèue improba verba loqua-
 Et iubet in cunctis rebus adesse modum. (ris*

Nemesis Dea est malè actorum, aut improbè dictorum
 vindex, cuius formido manum à maleficio, linguam à ma-
 ledicto cohibet.

Tandem, tandem iustitia obtinet.

*Acacidæ Hectoreo perfusum sanguine scutum,
 Quod Græcorū Ithaco concio iniqua dedit:
 Iustior arripuit Neptunus in æquora iactum
 Naufragio, ut dominum posset adire suum.
 Littoreo Aiacistumulo nanque intulit vnda,
 Quæ boat, & tali voce sepulchra ferit.
 Viciſti Thelamoniade, tu dignior armis.
 Affectus fas est cedere iustitia.*

Etiam ferocissimos domari.

*Romanū postquā elegiū, Cicerone perempto,
Perdiderat patrie pestis acerbā sua:
Inscendit currus victor, iunxitq; leones,
Compulit & durum colla subire iugum,
Magnanimos cefsisse suis Antonius armis,
Ambage hac cupiens significare duces.*

Nulla tanta est feritas, quæ non arte cicurari, aut vi
domari possit, et in belluis, quàm in hominibus.

Gratiam referendam.

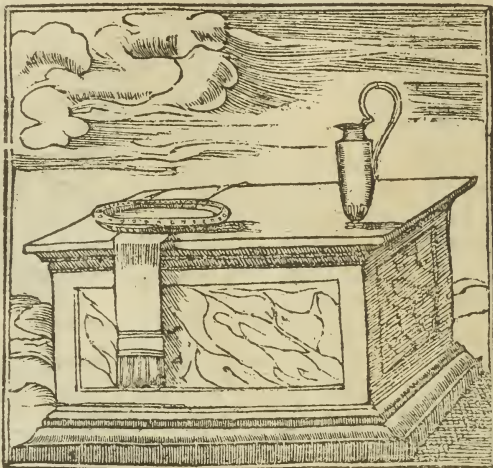

*Aërio insignis pietate Ciconia nido,
 Inuestes pullos pignora gratæ fouet.
 Taliaq; expectat sibi munera mutua reddi,
 Auxilio hoc quoties mater egebit anus.
 Nec pia stem sotoles fallit, sed fessa parentum
 Corpora fert humeris, præstat & ore cibos.*

Volucrû exemplo docentur homines, ἀντιπατρὶς quod
 est acceptam à parentibus educationem iisdem referre se-
 nio defectis.

Abſtinentia.

*Marmorea in tumulis una ſtat parte columna
Urceus, ex alia cernere mallunium eſt.
Ius hæc forma monet dictum ſine ſordibus eſſe,
Deſunctum puras atque habuiſſe manus.*

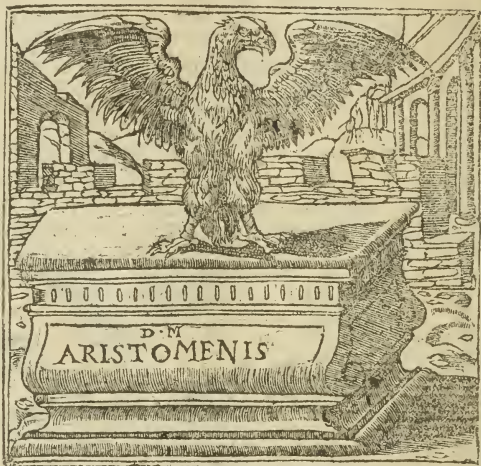
Iudex iuſtus à muneribus capiendis abſtinet.

Bonis à diuitibus, nihil timendum.

*Iunctus cōtigno Marius mihi pariete, nec non
Sulbardus, nostri nomina nota fori,
Aedificāt bene nummati, sataguntq; vel ultrò
Obstruere heu nostris vrdique luminibus.
Me miserū, gemina quē tāquā Phinca reptāt
Harpyia, ut proprijs sedibus ciciant.
Integritas nostra, atq; animus quæ sitor honesti.
His nisi sint Zetēs, his nisi sint Calais.*

Signa fortium.
DIALOGISMVS.

*Quæ te causa mouet volucris Saturnia, magni
Vt tumulto insideas ardua Aristomenis?
Hoc moneo. quātū inter aues ego robore præsto,
Tantum Semideos inter Aristomienes.
Insideant timide timidorum busta columbæ,
Nos aquile intrepidis signa benigna damus.*

Confictum est hæc Emblema in gratiam Caroli Imper. qui
Aquilam in scuto gestat, ipsum comparans fortissimo & in-
uictō Duci Aristomeni Messenio.

Ἀνέχεσθαι ἀπὸ πένεος.

*Et toleranda homini tristis fortuna ferēdo est,
Et nimium felix saepe timenda fuit.
Sustine (Epictetus dicebat) & abstine. oportet
Multa pati, illicitis absq; tenere manus.
Sic ducis imperium vinctus fert poplite taurus
In dextro: sic se continet à gravidis.*

Taurus validus, & ad Venerem potens, homini tamen longè infirmiori subseruiens, & à boue grauida abstinens, Patientiæ & continentię præbet exemplum.

In adulari nescientem.

Scire cupis dominos toties cur Thessalis ora
 Mutet, & ut varios querat habere duces:
 Nescit adulari, cuiquâque obtrudere palpi,
 Regia quem morem principis omnis habet.
 Sed veluti ingenuus sonipes, dorso excutit cœm,
 Qui moderari ipsum nesciat Hippocomon.
 Nec sentire tamen domino fas. ultio sola est,
 Dura ferum ut iubeat ferre lupata magis.
 Popularis rebellio ob iniquiorem Magistratus admini-
 strationem comitatur.

Obdurandum aduersus vrgentia.

Nititur in pondus palma, & consurgit in arcū,
 Quò magis & p̄mitur, hoc mage tollit onus:
 Fert & edoratas bellaria dulcia glandes,
 Quis mensas inter primus habetur honos.
 I puer, & reptans ramis has collige, mentis
 Qui constantis erit, premia digna firet.

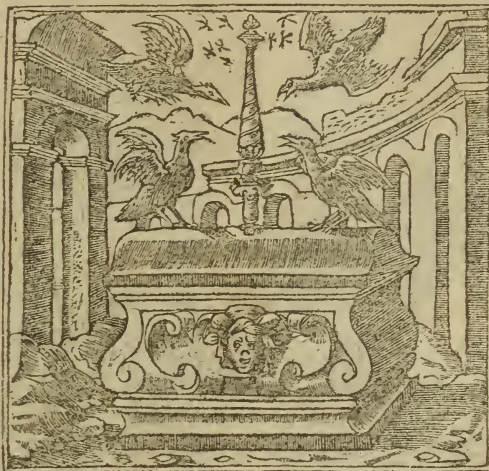
Quibuscunque aduersis obuientibus, bene cœpta
 non sunt omittenda, quin constanter peragenda, ad felicitatis
 euentus finem.

Omnia mea mecum porto.

*Hūnus inops Scythiciq̃, miserrimus accola pōti
 Vstus perpetuo liuida membra gelu.
 Qui Cereris non neuit opes, nec dona I. yei,
 Et pretiosa tamen stragula semper habet:
 Nam murinae illū perstringunt vndiq̃, pelles,
 Lumina sola patent, cetera opertus agit.
 Sic furē haud metuit, sic v̄etos tēnit et himbres.
 Tutus apudq̃, viros, tutus apudq̃, deos.*

Concordiæ symbolum.

*Cornicum mira inter se concordia vitæ est,
 Mutua stat q̃ illis intemerata fides.
 Hinc volucres hæc sceptragerūt: q̃ scilicet oēs
 Consensu populi stant q̃, cadunt q̃ duces:
 Quem si de medio tollas, discordia præcep
 Aduolat, & secum regia facta trahit.*

Hoc illud est quod Sallustianus Micipsa dixit, Concordia
 res parvæ crescunt, discordia magnæ dilabuntur.

Concordia.

*In bellum civile duces cū Roma pararet,
 Viribus & caderet Martia terra suis:
 Mos fuit in partes turmis cœuntibus ædē,
 Coniunctas dextras mutua dona dari.
 Fœderis hac species: id habet Concordia signū.
 Vt quos iungit amor, iungat & ipsa manus.*

Ciullis fidei commune signum est Dextram iungere dextræ.

Concordia insuperabilis.

*Ter geminos inter fuerat concordia fratres.
Tanta simul pietas mutua, & unus amor:
Inuicti humanis ut viribus ampla tenerent
Regna, uno dicti nomine Geryonis.*

Concordia inuictos facit vniuersos, qui singuli debiles forent.

Vnum nihil, duos plurimum posse.

*Lærtæ genitum, genitū quoque Tydeos vnā,
Hac cera expressit Zenalis apta manus.
Viribus hic præstat, hic pollet acumine mentis,
Nec tamen alterius non eget alter ope.
Cum duo coniuncti veniunt, victoria certa est.
Solum mens hominem, dextræque destituit.*

Maximis rebus gerendis, robur corporis, prudentia animi
indiget: itidem & prudens animus, corporis viribus, & de-
xteritate opus habet.

Firmissima conuelli non posse.

*Oceanus quamuis fluctus pater excitet omnes:
Danubiumq₃ omnem tartare Turca tibus.
Non tamen irrumpes perfracto limite: Caesar
Dum Charlus populis bellica signa dabit.
Sic sacrae quercus firmis radicibus astant,
Sicca licet venti concutiant folia.*

Hoc Emblema applaudit Carolo V. Imper. Qui Turcas
Vienna Austrasie arcuit.

Spes proxima.

*Innumbris agitur res pub. nostra procellis,
 Et spes venturae sola salutis adest:
 Non secus ac navis medio circum aequore, venti
 Quam rapiunt: selsis iamq; fatiscit aquis.
 Quod si belena adveniāt lucetia sidera fratres
 Amisos animos spes bona restituit.*

Metaphora à navi tempestatibus acta, ad Remp. turbationibus vexatā, itēque à Dioscurorū luminibus salutiferis, ad civitatum defensores, aut boni Principis, vel Gubernatoris aduentū Qui Castoris & Pollucis ignes in tempestate gemini apparentes, proximam salutem nautis pollicentur.

In simulacrum Spei.
DIALOGISMVS.

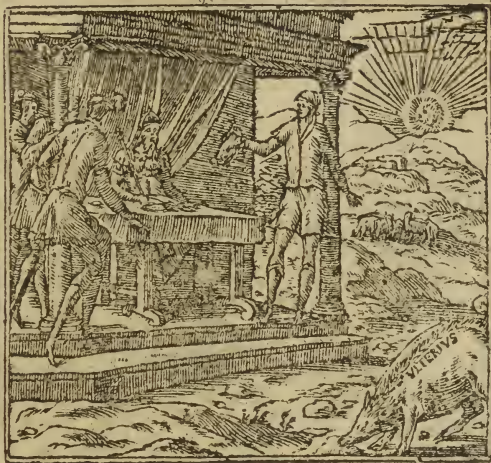
*Qua Dea tam late suspectans sydera vultu?
Cuius peniculis reddita imago fuit?
Elpidi fecere manus. Ego neminor illa,
Quam misfris præptâ Spes lona præstat opem.
Cur vinidis tilipalæq; omnia me duceverunt.
Quid maxilus mortis tela refracta geris?*

*Quòd vincti sperare decet, præcido sepultis.
 Cur in dolioli tegmine pigra sedes?
 Sola domi mansi volitantibus undique noxis,
 Ascræi vñ docuit musa verenda senis.
 Quæ tibi adest volucris? Cornix fidissimus oscẽ,
 Est bene cùm nequeat dicere: dicit, Erit.
 Qui comites? Bonus euētus, præcepsq; Cupido,
 Qui præeunt? Vigilum somnia vana vocāt.
 Quæ tibi iuncta astat? Scelerũ Rhānusia vindex,
 Scilicet vt speres nil nisi quod liceat.*

Spei descriptio, quæ lætum hominem reddit, adusque mor-
 tem comitatur, nec etiā morte relinquit, quæ vnum est cala-
 mitosis solatium, nihil non expectat, meliùsque semper in cra-
 stinum & ad votum sibi somnia fingit. In summa iucundis-
 sima est, & optima comes nisi cum arrogantior est, & im-
 modesta. Spes namque ambitiosas, & immoderatas vlciscitur
 vindex Nemesis contraria temere, aut nimium sperantibus.

In dies meliora.

Rostra nouo mihi setigeri suis obtulit anno,
 Hacq; cliens ventri xenia (dixit) habe.
 Progreditur semper, nec retro respicit unquã,
 Gramina cum pando proruit ore vorax.
 Cura viris eadẽ est, ne spes sublapsa retrorsum
 Cedat: & vt melius sit, quod & vltimus.

Rustica cõparatio Porci in pastu progredientis ad Caro-
 lum V. Imper: eiúsque symbolon VLTERRIVS, quo osten-
 ditur, Semper in melius procedendum.

Illicitum non sperandum.

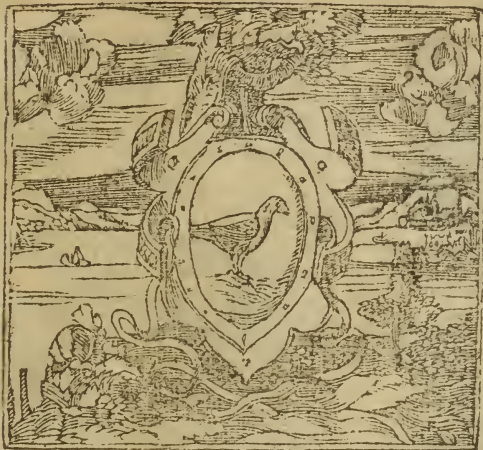

*Spes simul, & Nemesis nostris altaribus adsūt,
Scilicet ut speres non nisi quod liceat.*

Vltio vanas temerarium spes præsumptas prosequitur.

PVDICITIA.

*Porphyrio domini si incestet in ædibus vxor,
 Despondetq; animum, præq; dolore perit.
 Abditâ in arcanis natura est causa. sit index
 Sincera hæc volucris certa pudicitia,*

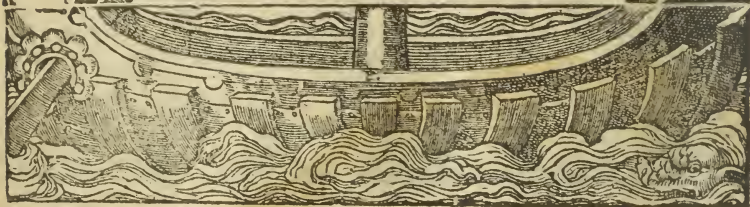
VITIA.

In victoriam dolo partam.

*Aiacis tumultum lachrymis ego perluo virtus.
 Heu misera albentes dilacerata comas.
 Scilicet hec restat adhuc, ut indice Græco
 Vinceret: & causa stet potiore dolus.*

A falsis iudicibus peruertitur ius, lachrymantibus frustra bonis viris.

In fraudulentos.

*Parnalacerta, atris stellatus corpora guttis
 Stellio, qui latébras, & cana busta celit,
 Inuidia prauiq; doli fert symbola pictus.
 Heu nimium nuribus cognita Zelotypis.
 Nam turpi obtegitur facie lentigine quisquis,
 Sit quibus immersus Stellio, vina bibat.
 Hinc vindicta frequens decepta pellice vino,
 Quam formæ amisso fiore relinquit amans.*

Dolus in suos.

*Altilis alleclator anas, & carula pennis
 • Adsuetæ ad deminos ire redire suos.
 Congeneres cernens volitare per acra turmas
 Garrit: in illarum se recipitq; gregem,
 Prætersa incautas donec sub retia ducat,
 O! strepitant captæ, conscia at ipsa silet.
 Perfida cognato se sanguine polluit ales,
 Officiosa alijs, exitiosa suis.*

Anatum domesticarum sylvestres in laqueos illeclantium
 Similitudo cum Ganelonibus suæ gentis proditoribus.

Maledicentia.

*Archilochi tumulo i sculptas de marmore vespe
Esse frunt, lingue certa sigilla male.*

Iambographus Archilochus Græcus Poëta, maledicentissimus representat, quemlibet vel verbo, vel scripto petulantem, cetera inutilem cuiusmodi sunt vespe, quæ magno cum murmure acriter punguat. Cæterum neque mel, neque ceram fingunt.

In receptatores sicariorum.

*Latronum furumq; manus tili scaua per vrbe
 It comes: & diris cineta cohors gladys.
 Atque ita te mentis generosum prodige censes.
 Quod tua complure's allicit olla malos.
 En nouus Aetæo, qui pest quã cornua sumpsit,
 In prædam canibus se dedit ipse suis.*

Falsæ nobilitatis affectatores, adulantum, & audaculo-
 rum, macherophoron turba stipati sensum hominis perdūt.

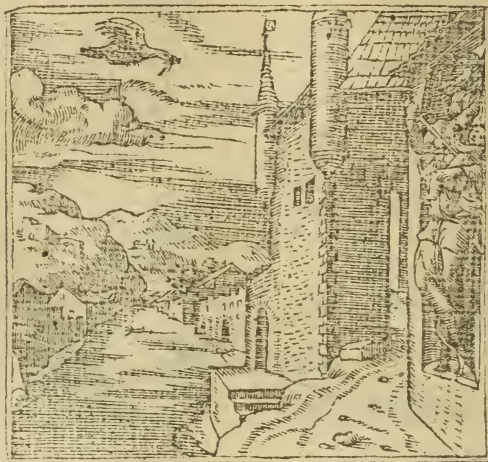

In adulatores.

*Semper hiat. semper tenuem qua vescitur aurã,
 Reciprocatur Chamaleon,
 Et mutat faciem, varios sumitq; colores,
 Præter rubrum, vel candidum.
 Sic & Adulator populari vescitur aura,
 Hiansq; cuncta deuorat.
 Et solum mores imitatur principis atros,
 Albi, & pudici nescius.*

Ei qui semel sua prodegerit, aliena
credi non oportere.

*Colit eos in gremio nidumq; uia congeris enes
Nescia cur pullos tam malè credis anis?
Dira parens si edea suos sauisima natos
Perdidit, & speras parcat ut illa tuis?*

Qui malè rem priuatam administrarit, ei ne publica gubernanda credatur. Exemplo Hirundinis nidificantis in sinu Medææ, quæ cum suos liberos occiderit: temere illi suos pullos ut custodiendos Hirundo.

Temeritas.

*In præceps rapitur, frustra quoq; tēdit halenas
 Auriga: effreni quem vehit oris equus.
 Haud facile huic credas, ratio quē nulla guber-
 Et temerē proprio ducitur arbitrio. (nat,*

Furor, & rabies.

*Ora gerit clypeus rabiosi picta leonis,
 Et scriptu in summo margine carmen habet:
 Hic hominum est terror, cuius possessor Atrida
 Talia magnanimus signa Agamemno tulit.*

Militum immanitatem Sanguinariorum testantur, vel
 ipsa scuta, saevissimarum belluarum, imaginibus crude-
 liumque Sententiarum titulis figurata.

In temerarios.

*Afficis aurigam currius Phaetonta paterni
 Igniuomos ausum fectere Solis equos.
 Maxima qui postquā terris incendia sparsit:
 Est temere in seſſo lapsus ab axe miſer.
 Sic plerique rotis Fortuna ad ſydera Reges
 Euecti: ambitio quos iuuenilis agit.
 Poſt magnā hrmani generis cladē que, ſuāq₃,
 Cunctorum pœnas denique dant ſclerum.*

In eos qui supra vires quicquam audent.

*Dum dormit, dulci recreat dū corpora somno,
Sub picea, & clauam ceteraq; arma tenet,
Alciden, Pygmaa manus proſternere letho
Poſſe putat: vires non bene docta ſuas,
Excitus ipſe, velut pulices, ſic proterit hoſtem,
Et ſani implicitum pelle leonis agit.*

Cum fortiori non eſt congre-diendum.

Impossibile.

*Abluis Aethiopē, quid frustra? ah desine. noctis
Illustrare nigra nemo potest tenēbras.*

Vitia Naturæ suæ animi, suæ corporis: tolli non possunt.

Cuculi.

*Ruricolæ agrestè genus, plerique cuculos
Cur vocitent, quamnam prodita causa fuit?
Vere nouo cantat Coccyx, quo tempore vites
Qui non absolvit, iure notatur iners.
Fert ova in nidos alienos, qualiter ille
Cui thalamum prodit vxor adulterio.*

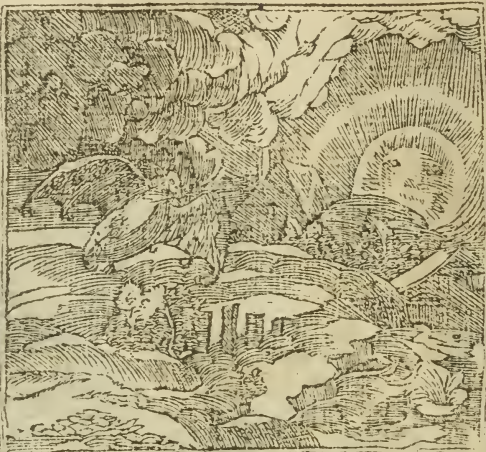
Cuculi (vt vulgus putat) non ij sunt, quorum vxores sunt impudicæ: At contra qui alienis vxoribus, & thalamis incubant. Vocabulo nimirum ab avis natura sumpto, qui in Curruæ nido sua ova ponit, ab alia aui fouenda.

Vespertilio.

*Assumpsisse suum volucris ex Meneide nomen,
Socraticum autores Chœrephoonta ferunt.
Fusca viro facies, & stridens vocula, tali
Hunc hominem potuit commaculare nota.*

A L I V D.

Vespere quæ tãñ volitat, quæ lumine luscæ est,
 Quæ cum alas gestet, cætera muris hæret,
 Ad res diuersas trahitur, mala nomina prima
 Signat: quæ latitant iudiciũq; timent.
 Inde & philosophos, qui dum cœlestia querunt
 Caligant oculis, falsq; sola vident.
 Tãdẽ & versutos, cum clam scitentur utrũque
 Acquirunt neutra qui sibi parte fidem.

Ira.

*Alcaam veteres caudam dixere Leonis,
Qua stimulante iras concipit ille graves.
Iutea cum surgit bilis, crudefcit & atro
Felle dolor, furias excitat indomitas:*

*Ira ratiorem deturbat, atque ita hominem mutat in fu-
riofam beftiam quæ tibi ipfi nocet.*

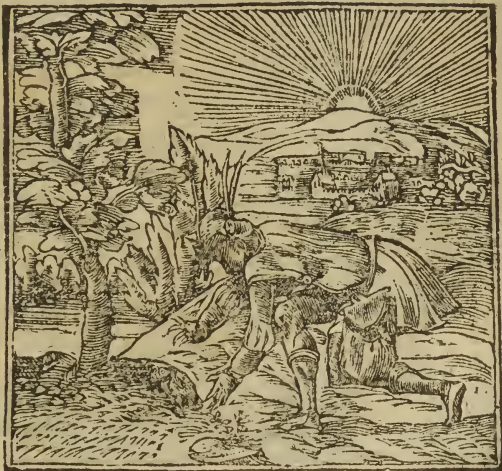
In eum qui sibi ipsi damnum apparat.

*Capra lupum non spontè, meo nunc ut ere lacto.
 Qvòd malè pastoris provida cura inbet.
 Cruciat ille simul, mea me post ut era pascet.
 Improbilas nullo flectitur obsequio.*

Plerique eos, à quibus perdentur, alunt.

Fatuitas.

*Mira: is nostro quòd carmine diceris Otus,
 Sit vetus à proavis cùm tili nomen Otho.
 Aurita est. similis, & habet ceu noctua plumas,
 Saltantemq; anceps mancipat aptus auem.
 Hinc fatuos, captu & faciles, nos dicimus olos,
 Hoc tibi conueniens tu quoque nomen habe.*

Obliuio paupertatis parens.

*Cum lupus esuriens mandit cernarius escam,
 Frag, fame captum deuorat hinnuleum,
 Respiciat si firtè aliò, vel lumina uertat,
 Presentem oblitus quem tenet ungue cibum.
 Queriat incertam (tanta est obliuio) pradā.
 Qui sua neglexit stultè, aliena petit.*

SVPERBIA.

*En statua statua, & ductam de marmore mar-
Se conferre deis ausa procer Niobe. (mor,
Est vitium muliebri superbia, & arguit oris
Duritiem ac sensus, qualis inest lapidi.*

Thebarum regina Niobe ob peritiam superbi-
am in duram de saxo statuam, sub figmento tegit poten-
tum mulierum superbi-
am, tyrannidem, duritiem inflexam
& frigiditatem implacabilem & rari & rari non qualis est in ri-
genti saxo.

Impudentia.

*Pube tenus mulier, succincta latrantibus infra
 Monstrorum catulis, Scylla bisformis erat.
 Monstra putantur auarities, audacia, raptus.
 At Scylla est nullus cui sit in ore pudor.*

Scylla monstro, aut rupe in mari, supra ore virginco, infra
 caninis baubantum capitibus, notatur externa viri, vel fe-
 minæ forma decora, quæ intus tribus est caninis rabida vi-
 tiis, Inuidia, Rapina, & improba audacia atque impudentia,

φιλαυτία.

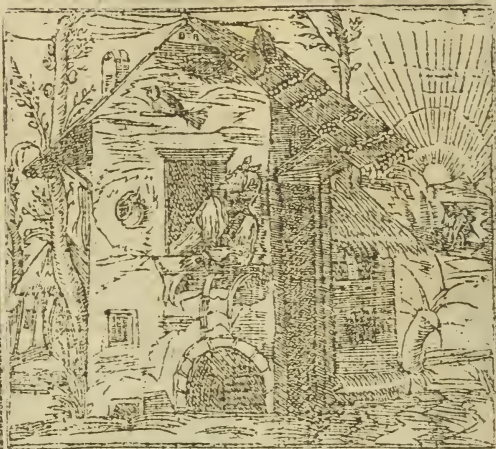

*Quòd nimiū tua forma tibi Narcisse placebat,
 In florem, & noti est versā stuporis olus.
 Ingenij est marcor. cladesq; Philautia: doctos
 Quæ pessum plures datq; deditque viros.
 Qui veterū abiectā methodo, noua dogmata q̃-
 Nilq; suas præter tradere phantasias. (rūt,*

*φιλαυτία efficit, vt sui ipsius admiratur, melioribus alio-
 rum operibus relictis, sua tantū amet, & probet, idque non
 sine suo magno malo, qui florem sine fructu obtulit.*

Diogenes

Garrulitas.

*Quid matutinos Progne miki garrula somnos
 Rumpis: & elstrepero Daulias ore canis?
 Dignus Epops Tereus, qui maluit ense putare,
 Quàm linguam immodicā stirpitus eruere.*

Vt Progne stupratore Tereo linguae plectro truncata in
 garrulam hirundinem versa fingitur: sic qui fari minus be-
 ne norunt, aut possunt: id magis malè affectant, & sunt ferè
 loquaciores, ceteri ſiſque obſtrepentes.

INVIDIA.

*Squallida vipereas māducans fœmina carnes,
Cuiq; dolent oculi, quaq; suum cor edit,
Quam macies, & pallor habent, spinosaq; gestat
Tela manu. Talis pingitur invidia.*

Invidus suis pascitur virulentis cogitationibus, alterius bonum æg; videt, seipsum consumit, & lingua pungit maledictis aculeata.

LVXVRIA.

*Eruca capripes redimitus tempora Faunus
Immodica Veneris symula certa refert.
Est eruca salax, indèxque libidinis hircus,
Et Satyri nymphas semper amare solent.*

Hæc libidinis imago sumpta est ab Erucae herbar (quæ Venerem ciet) & salacis hirci natura : Innuens libidinem in affectu ardere, in actu fortiter.

Luxurioforum opes.

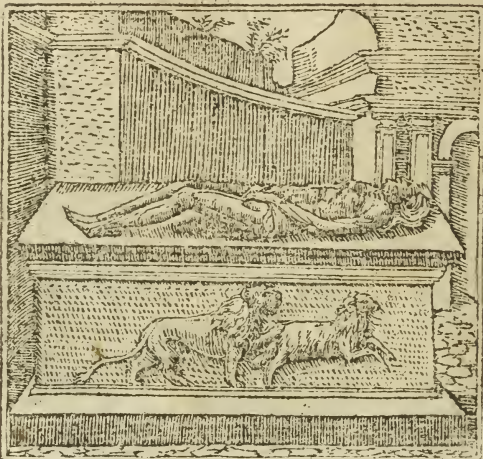

*Rupil us aërcis summiq, crepidine saxi
 Immites fructus ficus acerba parit, (nix,
 Quos corui comedūt, quos deuorat improba cor-
 Qui nihil humana commoditatis habent.
 Sic fatuorū opilus parafiti, & scortā fruuntur:
 Et nulla iustos utilitate inuant.*

Stultorum diuitum opibus fruuntur tantū, improbi, le-
 nones, meretrices, & adulatores.

Tumulus meretricis.

Διαιλογισμὸς.

Quis tumulus? Cui urna? Ephyræ est Laidos, ah, non

Erubuit tantum perdere Parca decus?

Nulla fuit tum firma illâ iam carpserrat ætas,

Iam speculum Veneri tanta dicarat ævus.

Quid sculptus sibi vult aries, quem parte leana

Vnquillus apprehensum posteriore tenet?

Nô aliter captus quod & ipsa teneret amantes,

Vir cregis est aries, clune tenetur amans.

In amatores meretricum.

*Villosa indutus piscator tegmina capre,
 Addidit ut capiti cornua bina suo,
 Fallit amatorem stans summo in littore Sargū:
 In laqueos simi quem gregis ardor agit.
 Capra refert scortum, similis fit Sargus amāti.
 Qui miser obsceno captus amore perit.*

Hic ridetur iuuenilis amatorum facilitas, qui in quod-
 uis formæ obiectum, vel capræ etiam laruatæ spectum
 exardescunt.

Cauendum à meretricibus.

*Sole Satæ Circes tam magna potentia fertur,
 Verterit ut multos in noua monstra viros.
 Testis equum demitor Picus, tū Scylla bifirmis,
 Atque Ithaci postquam vina libère sues.
 Indicat illustri meretricem nomine Circe,
 Et rationem animi perdere, quisquis amat.*

A meretricibus efferantur homines, mutanturque in bel-
 luas, dum scilicet fiunt libidinosi, ut hirci, gulosi ut sues, in-
 uidi & rixosi ut canes, inertes ut asini.

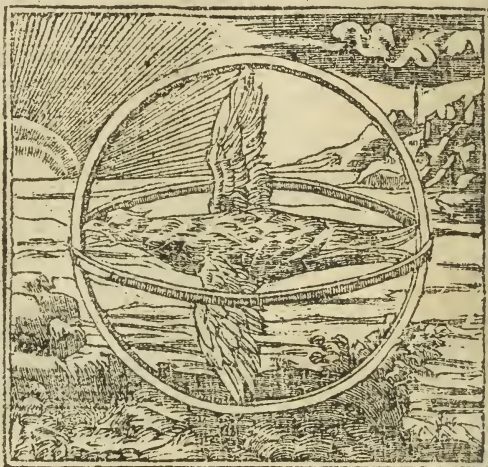
Amuletum Veneris.

*Inguina dente fero suffossam Cypris Adonin
 Lactuca folijs condidit exanimem.
 Hinc genitali arno tantum lactuca resistit,
 Quantum eruca salax vix stimulare potest.*

Eruca Venerem inflammat, lactuca extinguit per quas certe herbas contrariæ facultatis, id intelligitur quod temperata victus ratio, libidinis ardorem restinguit; quem luxuries & afortia incendit, & alit.

Inuiolabiles telo cupidinis.

Ne dirus te vincat amor, neu foemina mentem
 Diripiat magicis artibus ulla tuam:
 Bacchica anis praesto tibi mota cilla paretur,
 Quam quadriradium circuli in orbe loces:
 Ore cruce & cauda, & geminis ut coplicet alis,
 Tale amuletum carminis omnis erit.
 Dicitur hoc Veneris signo Pegasus Iason
 Phasiacis ledi non potuisse dolis.

Lasciuia.

PROBLEMA.

*Delicias, & molliciem mus creditur albus
 Arguere, at ratio non sat aperta mihi est.
 An quod ei natura salax, & multa libido est?
 Ornat Romanas an quiapelle nurus?
 Sarmaticū murem vocitant plerique Zibeilū,
 Et celebri suavi est unguine muscus Arabs.*

Nobilium scēminarum notatur mollicies.

DESIDIA.

*Desidet in medio Essens, speculator & astra,
Subtus & accensam contegit igne facem.
Segnities specie recti, velata cuculo,
Non se, non alios utilitate inuat.*

Religionis falsa species, & vitæ contemplatiuæ prætex-
tus, prætenditur inertio, quod virtutum lum en extin-
guit: & vitiis alimenta ministrat.

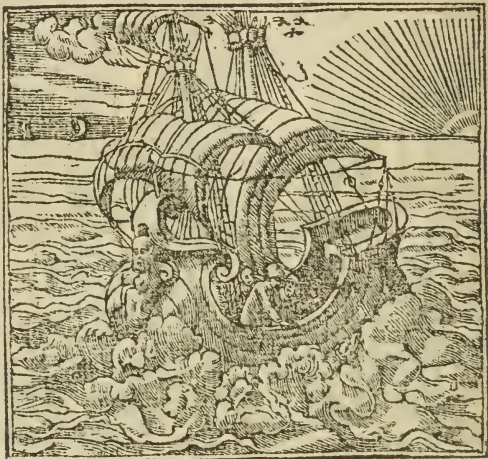
Desidiam abiiciendam.

*Quisquis iners abeat: nã i choenice figere sedẽ,
 Nos prohibent Samij dogmata sancta senis.
 Surge igitur, duroq; manus adsuesce labori,
 Det tibi dimensos crastina vt hora cibos.*

Linquenda est pigritia, quæ quod adest aspicit: & sequen-
 da Diligentia, quæ quod futurum est, prospicit.

In facile à virtute desciscentes.

*Parua velut limax spreto Remora impete vēti,
Remorumq̃, ratem sistere sola potest.
Sic quosdā ingenio, & virtute ad sidera vectos,
Detinet in medio tramite causa levis:
Anxia lis veluti est: vel qui meretricius ardor
Egregijs iuvenes seuocat à studijs.*

Modica occasio properātes ad studia adolescentes plerunque retardat: non aliter quā Remora per exiguum conchy lion, occulta quadam vi naturæ, naues, velis, ventis, & remis impulās remoratur.

Ignaui.

*Ignai ardeolam stellarum effingere serui
 Et studia, & mores fabula prisca fuit.
 Qua famulū Asteriā volucris sumpsisse figurā:
 Est commenta: fides sit penes historicos.
 Degener hic veluti qui cenet in aëre falco est,
 Dictus ab antiquis vatibus ardelio.*

Stellata ardeola, cui ceuentis in aëre motus, nullius autem
 vsus, sui figuratur inutilis seruus, qui non agit, sed satagit. Aut
 potius aliquis qui omnia proficitur cum nihil sciat, quem ve
 teres Ardelionem vocarunt, qualis Attalus apud Martialem.

A V A R I T I A.

*Heu miser in medijs sitiens stat Tantalus undis.
 Et poma esuriens proxima, habere nequit.
 Nomine mutato dè te id dicetur auare,
 Qui, quasi nō habeas, nō frueris quod habes.*

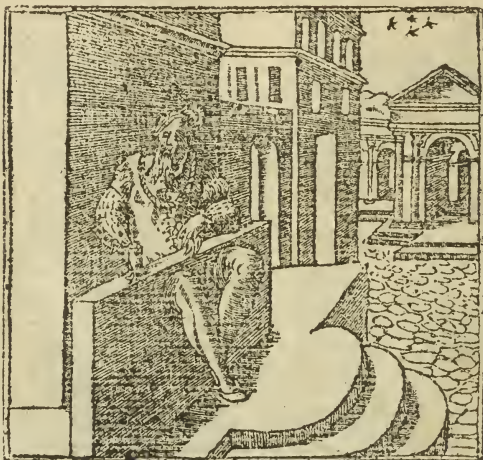
Suos iam in hoc seculo patiuntur manes Auari homines, hoc supplicio damnati (vt Tantalus) mediis immerſi opibus, ne illis frui poſſint.

In auaros.

Sepitius populos inter ditissimus omnes,
 Arua senex nullius quo magis amplatenet.
 Defraudans geniumq₃ suum, mensasq₃ paratas,
 Nil præter betas, duraq₃ rapa vorat.
 Cui similẽ dicã hunc, inopẽ quem copia reddit?
 An ne asino? Sic est: instar hic eius habet.
 Nanque asinus dorso pretiosa opsonia gestat:
 Seq₃ rubo, aut dura carice pauper alit.

In aulicos.

*Vana Palatinos quos educat aula clientes,
Licitur auratis neētere compedibus.*

Aulica vita omnium est longè miserrima, & seruituti obnoxia Quam tamen qui semel subiere, eam aut nunquam, aut ægrè relinquunt, neque ea facile se possunt expedire, tâquam captiui regalis luxus admiratione, & magnificentia, ac splendore rerum quæ illic cernuntur, earumque fruitione, aut spe fruendarum.

In sordidos.

*Quæ rostro (clystere velut) sibi proluat aluum
Ibis, Nilais cognita littoribus,
Transiit opprobrii in nomen: quo Publius hostē
Nasō suū appellat, Battiadēsque suū.*

Ibis Aegyptiaca aui immisso in culum rostro, infusāque
aqua aluum purgans, clysteriis vsum ostendit. Cuius immu-
dæ aui appellatione, obsceni homines notantur, qui turpia
verba cruant, podicem ex ore faciunt.

In diuites publico malo.

*Anguillas quisquis captat, si limpida verrat
Flumina, si illimes ausit adire lacus,
Cassus erit: ludet q̄, operā: multūm excitet ergo
Sicreta, & viireas palmula turbet aquas:
Lines erit. Sic ijs res publica turbida lucro est,
Qui pace, arētati legibus, suriunt.*

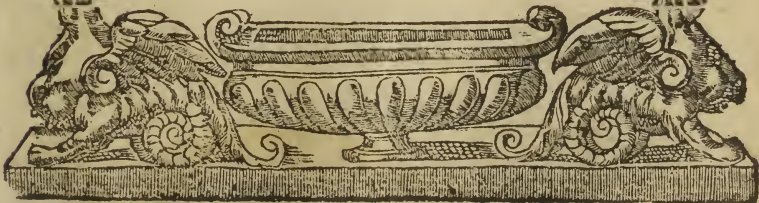
In turbulenta aqua piscandum esse iactant magni illi fures, qui impunes de furca non pendent. Quare & ipsi vt plurimum pacis sunt turbatores, & tranquillitatis Principum cum populo, vt in turbido rerum statu, magis tuto, & minus apertē peculiari possint.

In avaros, vel quibus melior conditio
ab extraneis offertur.

*Delphini insidens vada carula sulcat Arion,
Hocq³ aures mulcet, frēnat & ora sono.
Quā sit avari hominis, nō tā mēs dira ferarū est
Quiq³ viris rapimur, piscibus eripimur.*

Avarus quavis vel terræ, vel maris bellua immanior est multos etenim mortales per inopiam perire cogit. At bestiarū sæpenumero servasse homines, & à mortis periculo liberasse memorantur. Vt Delphin ille qui Citharædum Arionem in pelagus ab hominibus nautis præcipitatum, suo corpore sustentavit, & ad litus cuexit.

G V L A.

*Cui culione gruis tumida vir pingitur aluo,
 Qui Larion, aut manilus gestat Onocrotalū
 Talis forma fuit Dionysi, & talis Apici,
 Et gula quæ celebres deliciosa facit.*

Iurcoues gruis collum optant sibi, quò diutius gratis cu-
 pediarum saporibus delectentur. At gulosi voratores pro-
 minenti sunt, & pingui abdomine ventris.

Oeni effigies. De his qui meretricibus donant, quod in bonos vsus verti debeat.

*Impiger haud cessat finem contexere sparto,
Humidaq; artifici iungere fila manu.
Sed quantum multis vix torquet strenuus horis,
Protinus ignavi ventris afella vorat.
Fœmina iners animal facili congesta marito
Lucra rapit, mundum prodigit inq; suum.*

Mulierum in otio desidiũ, & in compto corporis ornatu, proventus, redditus, & quæstus profundentium, Mariti rem faciunt vt funarij, nimirum retrogrado ductu.

In parasitos.

Quos tibi donamus, fluuiales accipe cances,
 Munera conueniunt moribus ista tuis.
 His oculi vigiles, & forfice plurimus ordo
 Chelarum armatus, maximaq₃ alius adest.
 Sic tibi propensus stat pingui abdomine venter
 Pernicesq₃ pedes, spiculaq₃ apta pedi.
 Cū vagus in trinijs, mensaq₃ sedilibus erras,
 Inq₃ alios mordax scommata falsa iacis.

Paruam culinam duobus ganeonibus
non sufficere.

*In modicis nihil est quod quis lucretur: & unū
Arbustum geminos non alit Erythacos.*

A L I V D.

*In tenui spes nulla lucri est: unoq; residunt
Arbusto gemina non bene Ficidula.*

In humili statu, consorti non est locus.

Captivus ob gulam.

Regnator q³ penus, mensaq³ arroser verilis
 Ostrea mus summis vidit hincalabris.
 Quis tenera apponēs barlā falsa ossa momor
 Ast ca clausērunt tacta repētē dōm. (dit
 Depreſsum & tetro tenuērunt carcere ſurem,
 Semet in olſcurum qui dederat tumultum.

Multi ſe in opulentas domos ſeruilit̃er ingerunt laucioris
 vicūs ergō. Plerique etiā ſuum ſibi tumultum dentibus eſcō
 dient prap̃properam mortem luxu, & gula ſibi accerſentes.

11

In garrulum & gulosum.

*Voce boāt torua: pralargo est gutture, rostrum
 Insur habet nasi multiforisq₃ tube:
 Deformem rabulam, addictum ventriq₃, gulaq₃
 Signabit, volucer cū truo pictus erit.*

Hoc emblemā per se explicatur. Nempe per Onocrotalū
 auem longo latō, iue rostro, gutture amplo, clamore asini ru-
 ditum referente, figurans hominē gulosū, belluonem, vo-
 racem, clamosū, & rudem, cui gula, & podex sint omnia.

DOCTORVM AGNOMINA.

*Moris vetusti est, aliqua professoribus
 Superadyci cognomina.
 Faciles apertosq³, explicans tantum iocos,
 Canon vocatur Curtius.
 Reuoluitur qui eodem, & iteratq³, nimis
 Meander, ut Parisius.
 Obscurus & confusus, ut Picus fuit,
 Labyrinthus appellabitur.*

Nimis lenis, multa amputans, ut Claudius,
 Mucronis agnomen feret,
 Qui vel columnas voce rumpit, Parpalus.
 Lilius truo est scholasticis.
 Contrà est vocatus, tennis esset Albins
 Quod voce, vespertilio.
 At ultimas mutilans celototes syllabas,
 Hirundo Crassus dicitur.
 Qui surdus alyis, solus ipse vult loqui,
 Ut stui nus in prouertio est.
 Hic blesus, ille raucus, iste garriens.
 Hic sibilat cen vipera.
 Tumultuatur ille rictu & naribus.
 Huic lingua terebellam facit.
 Singultit alius, atque tussit hesitans.
 Conspuat alius ut psocas.
 Quàm rebus vitia in humanis agunt,
 Tam multa surgunt nomina.

N A T V R A.

Vis naturæ.

Pana colūt gentes, (naturā hoc dicere rerū est)
 Semicaprumq; hominem, semivirumq; Deū.
 Est vir pule tenus, quòd nol is insita virtus
 Corde oriens, celsa verticis arce sedet.
 Hinc caper est, q̃a nos natura in secla propagat
 Cōculitu: ut volucres, squamea, bruta, feras.
 Quod cōmune alijs animātibus, est caper index
 Luxuria, Veneris signaq; aperta gemit.
 Cordi alijs s̃ophian, alijs tribuere cerebro.
 Inferiora modus, nec ratio vlla tenet.

Ars Naturam adiuvans.

Ut sphaera Fortuna, cubo sic insidet Hermes:
 Artibus hic, varys casibus illa praest.
 Aduersus vim Fortuna est ars facta: sed artis
 Cum fortuna mala est, saepe requirit opem.
 Disce bonas artes igitur studiosa iuuentus.
 Quae certa sicut cum comoda sortis habent.

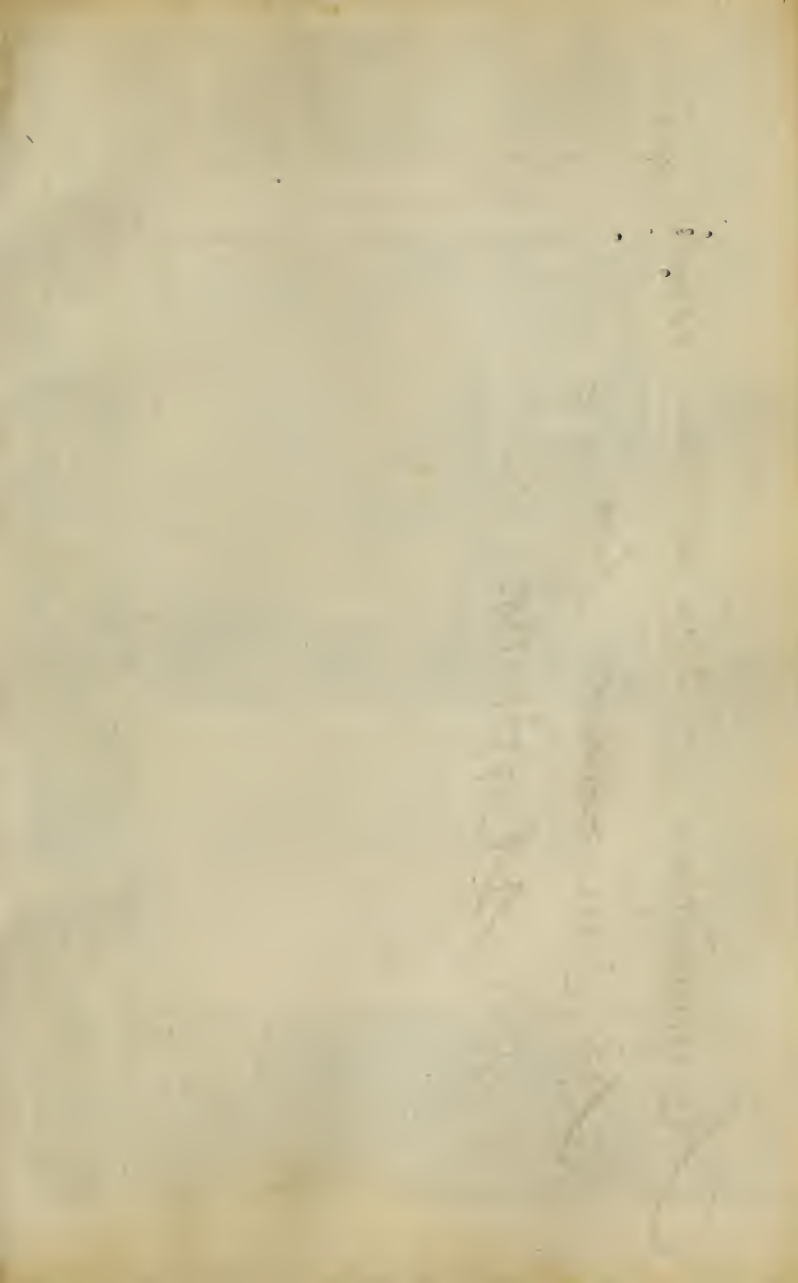
Ars, & opitium quaestuarium hominē attollit, prostratū volubilis Fortunæ accidentibus, vt morbo, naufragio, incendio, ruina ludo, & eiusmodi fortuitis casibus.

In iuventam

*Natus uterq; Iovis, tener atq; imberbis uterq;
 Quem Iator tulit, quem tulit & Semeles;
 Saluete, aeterna simul & florete iuventa,
 Numine sit vestro qua diuturna mihi.
 Tu vino curas, tu vitæ dilue morbos,
 Ut lento accedat sera sinecta pede.*

Phœbus artis medicæ inventor, Bacchus vini, Cura, & luxus
 senium accerant, Diara Medicinæ pars, luxui medetur. Vinū
 curas abigit. Ergo vinū moderatè sumptū Iuventuræ cōteruat.

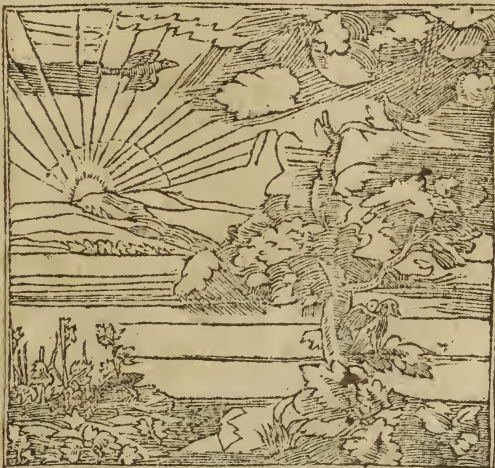

—
A uioindig Le 22. d'umoir de Bullen mis

Six centonante Sep 20

LD 20 d'umoir de

In quatuor tempora anni.

*Aduenisse hyemem fringilla renouat alas.
Ad nos vere nouo garrula hirundo redit.
Indicat æstatem sese expectare cuculus.
Autumno est tantum cercere ficedulas.*

ASTROLOGIA.

Scyphus Nestoris.

*Nestorem geminis cratera hūc accipe fundis
 Qued gravis argenti massa profundi opus.
 Claviculi ex auro:stant circum quat tuor ansæ:
 Vnam quaque super fulua columba sedet.
 Selu eum p̄tuit longæuū tollere Nestor.
 Mœnida doceas quid sibi musa velit?*

*Est cælum scyphus ipse: color argenteus illi est,
 Aurea sunt cœli sidera claviculi.
 Pleiadas esse putant, quas dixerit ille colūbas.
 Umbilici gemini, magna minorq; fera est.
 Hæc Nestor longo sapiens intelligit usu:
 Bella gerunt fortes, callidus astra tenet.*

Per Nestoris craterem sic depictum apud Homerum signatur Astronomia, Ars ab longa, & antiqua observatione profecta, certissimi consilij scientia, & quæ in rebus arduis plus habet momenti, quàm robusti corporis vires.

Que supra nos, nihil ad nos.

*Caucasia aeternū pēdens in rupe Prometheus
 Enipitur sacri prapctis ungue iccur.
 Et nollet fecisse heminem: fingulosq; perosus
 Accensam raptō damnat ab igne facem.
 Roduntur varis prudentum pēctora curis,
 Qui cœli affectant scire, dcūmq; vices.*

Homines plus æquo curiosi, in occulta Philosophia, Astrologia critica, Magia, omniq; mātia, corda id est, animi roduntur auxiliis curis, ac sollicitudinibus, arctius arcanae indagini alligati & altioribus scrutiniis affixi.

In Astrologos.

*Icare per superos qui raptus & aera, donec
 In mare præcipitem ceraliquata daret,
 Nunc te cera eadem, frænæq; exuscitat ignis.
 Exemplo ut doceas dogmata certa tuo.
 Astrologus caueat quicquã prædicere, præceps
 Nam cadet impostor, dum super astra volat.*

Icarus Dædali filius dum altius euolaret pennis ceratis, ac sole iam nimis propinquo cera liquecente soluerentur alæ, de plumis in mare corruit. Sic & criticos Astrologos altius ingenium eleuantes, nec satis constante huius matheseos vanitate, tandem in ludibrium & inopiam dilabuntur.

Qui alta contemplantur cecidere.

*Lum tuus dos vi, ic, pedes a durnjant alantus,
Et iacta altiuclam figit harun do gruem,
Eipsada nō prudēs auceps pede perculit: ultrie
Illa mali, emissum vir us ab ore iacit.
Sic obit, extento qui sydera respicit arcu,
Securus fati, quod iacet ante pedes.*

Non vsque adeo ad alta, & procul distantia, intentus
est animus, quin propinquam, & imminetentem, quæ adest
fortunam animaduertat.

A M O R.

Potentissimus affectus amor. •

*Affice ut inuictus vires aurigaleonis,
 Expressus gemma pugio vincat amor:
 Utq; manu hac scuticā tenet, hac ut flectit ha-
 Utq; est in pueri plurimus ore decor. (benas,
 Diralues procul esto: feram qui vincere talem
 Est potis, à nobis temperet ànne manus?*

Amor homini fugiendus, vel ferarum exemplo, quæ vi
 amoris in furias ruunt, præsertim leo.

Potentia Amoris.

*Nudus Amor vidē' ut ridet, placidūq, tueri?
 Nec faculas, nec quæ cornua flectat, habet.
 Altera sed manuum flores gerit, altera piscem,
 Scilicet ut terræ iura det, atque mari.*

Quæcunque animalia viuunt, aut in terra florulenta, aut
 in aqua pisculenta, natura dictante, amoris in suum genus
 sunt obnoxia cum voluptatis, tum generationis gratia. Qua
 re Amor in terra, & in mari regnator est.

Vis Amoris.

*Aligerum fulmen fregit Deus aliger, igne
Dum demonstrat vii est fortior ignis amor.*

Amor, plus quàm vis efficit,

In studiolum captum Amore.

*Immersus studijs, dicundo & iure peritus,
Et maximus libellio,
Helianiran amat, quantū nec Thracius unquā
Princeps sororis pellicem.
Pallada cur alio superasti iudice Cyprī?
Anum sat sub Ida est vincere?*

Cū litterarum studiosi, omnis libris, sermīnas sectari in-
stituunt. Tunc Venus Amorū Dea, Mineram scientiæ præ-
fidē superat, tanquā rursus prælata pulchritudine damnatā,
Iuvenū assēctantiū (vt olim Alexandri apud Idam) indicio.

Αντέρω, id est, Amor virtutis:

Δις ὁ γὰρ ἦν ἑὸς.

Dic ubi sunt incurui arcus: ubi tela Cupido:
 Mollia quæ s' iuuenum figere corda soles?
 Fax ubi tristis? ubi penna est tres vnde corollas
 Fert manus? vnde aliã tempora cincta gerunt:
 Haud mihi vulgari est, (hostes) cū Cypride aq̃q̃
 Vlla voluptatis nos neque forma tulit,
 Sed puris hominum succendo mentibus ignes
 Disciplina: animos astraq̃ ad alta trahb.
 Quattuor eq̃ ipsa texo virtute corollas,
 Quarum quæ Sophia est, tēpora prima tegit.

Αντέρος, Amor virtutis, alium Cupi-
dinem superans.

*Aligerum, aligeroq³ inimicum pinxit Amori,
Arcu arcū, atq³ ignes igne domās Nemesis.
Vt quæ alijs fecit patiat^{ur}. at hic puer olim
Intrepidus gestans tela, miser lachrymat.
Ter spuit, inq³ sin^{us} imos (res mira) crematur
Igne ignis, furias odit Amoris Amor.*

Vt clauus clauo, sic voluptas voluptate pellitur. Proinde
qui terrenū libidinis amorē domare velit: alterum cœlestem
rerum æternarum v^t Sapiētiz, & virtutū amorem cōcipiat.

Dulcia quandoque amara fieri.

*Matre procul lecta, paulum secesserat infans
Lydius: hunc dire sed rapuistis apes.
Venerat hic ad vos placidas ratus esse volucres,
Cum nec ita immitis vipera sua foret.
Qua datis ah, dulci stimulos p munere mellis.
Proh dolor, Heu sine te gratia nulla datur.*

Quemadmodum apes cū melle aculeū gerit grauitèr pun-
gentem: sic in hoc orbe mortalium nullus est voluptatis dul-
cor, sine doloris amore. Nam dolor est voluptatis comes.

Ferè simile ex Theocrito.

*Alueclis dum mellaligit: percussit Amorem
Furacem mala apes, & summis spicula liquit
In digitis: tumido gemit at puer anxius unguis.
Et quatit errabundus kumum: Veneriq; dolori
Indicat, & grauitur queritur, q; apicula parui
Ipsa inferre animal tam noxia vulnera possit.
Cui ridēs Venus, Hæc imitaris tu quoq; dixit.
Nate feram: qui das tot noxia vulnera parum*

In statuam Amoris.

Quis sit amor, plures olim cecinere Poetae,
 Eius qui vario nomine gesta ferunt.
 Conuenit hoc, quod veste caret, quod corpore paruus.
 Tela, alasque ferens, lumina nulla tenet.
 Hac ora hic habitusque Dei est. Sed dicere tantos
 Si licet in vates, falsa subesse recit.
 Ecce nudus agari dino quasi pallia desint,
 Qui cunctas domiti possidet orbis opes.

Aut quí quaeso nives boreamq; euadere nudus,
 Alpinum poluit, stricteq; prata gelu?
 Si puer est, puerúne vocas qui Nestora vincit?
 An nosti Ascrei carmina docta senis?
 Inconstans puer, hic obdurans: pectora qua iam
 Trans adiit, nunquam relinquere sponte potest.
 At pharetras & tela gerit, quid inutile pòdus?
 An curuare infans corruia dura valet?
 Alas cùr ue tenet, quas nescit in athera ferre?
 Inscius in volucrum federe tela iecur.
 Serpit humi, semperq; unum mortalia corda
 Ledit: & haud alius saeclus inde mouet.
 Si cecus, vittamq; gerit, quid tania caco
 Vtilis est: ideo num minus ille videt?
 Quisue sagittiferum credat, qui lumine captus:
 Hic certa, ast caci spicula vana mouet.
 Igneus est aiunt, versatq; in pectore flammās.
 Cur age viuít adhuc? omnia flamma vorat.
 Quinetiam tumidis cur nō extinguitur undis,
 Naiadum quoties mollia corda subit?
 At tu ne tantis capiare erroribus audi,
 Verus quid sit Amor carmina nostra frent.
 Incundus labor est, lasciuia per ocia. signum
 Illius est, nigro punica glans clypeo.

In obliuionem patriæ

*Iam dudum missa patria, oblitusq; tuorum,
 Quos tibi seu sanguis, siue parauit amor,
 Romæ habitas: nec cura domū subit vlla reuerti.
 Aeternæ tantum te capit urbis honos.
 Sic Ithacū præmissa manus dulcedine Loti
 Liquerat & patriam, liquerat atque ducem.*

Vbi bona, ibi patria. Externæ etenim regionis amœnitas patriæ inducit obliuionem. Quemadmodum Vlysis socij, cum ad frugiferâ Lothophagorū insulâ peruenissent: inde nunquā auelli potuerunt, ut in sterili salebrosâq; Ithacâ reuerteretur.

Sirenes.

*Abſqꝫ alis volucres, & cruribus abſque puellas,
 Reſtro abſqꝫ & piſces, qui tamen ore canant:
 Quis putet eſſe vilos iungi hac natura negavit
 Sirenes fieri ſed potuiſſe docent.*

*Illicitum eſt mulier, qua in piſcem deſinit atrũ,
 Plurima quòd ſecum monſtralilido vehit.
 Aſpectu, verbis, animi candore, trahuntur,
 Parthenope, Ligia, I encoliaqꝫ viri.
 Haſ muſæ caplumant, haſ atque illudit Vlyſſes.
 Scilicet eſt doctis cum meretrice nihil.*

Senex puellam amans.

*Cum Sophocles (quamvis affecta aetate) puellam
A questu Archippen ad sua vota trahit,
Allicit & pretio, tulit agre insana iuuenis
Ob Zelum, & tali carmine utrumque notat.
Nostra ut in tumulis, si p. n. q. cadaveri a bulo
Talis apud Sophoclem nostra puella sedet.*

Tria sunt hominū vicia, quæ diis, & hominibus valde displicere dicuntur. Pauperis superbia, iuuenilis pigritia, & senis petulca libido, ea etenim repugnante fortuna, & Natura existunt.

In colores.

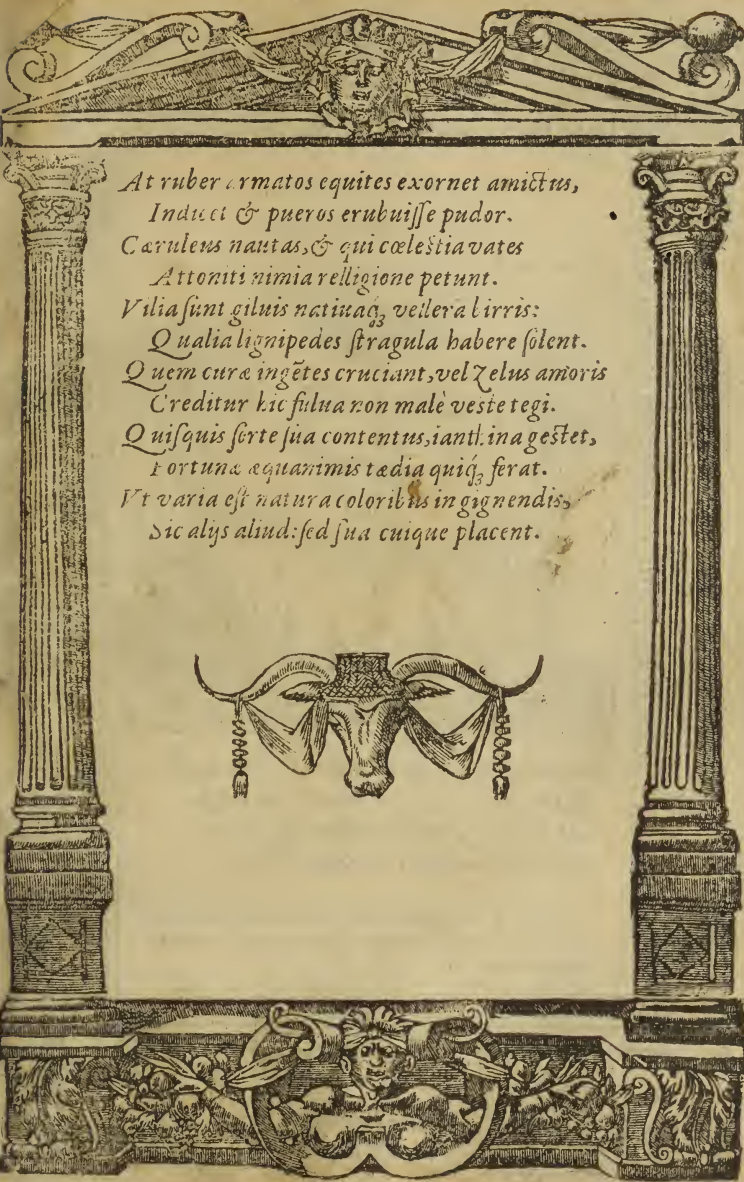
*Index mæstitiæ est pullus color: utimur omnes
 Hoc habitu, tumulis cum damus inferias.
 At sinceri animi, & mentis stola cædida pura.
 Hinc syndon sacris linea grata viris.
 Nos sperare docet viridis. Spes dicitur esse
 In viridi, quoties irrita retrò cadit.
 Est cupidis flauus color, est & amantibus aptus,
 Et scortis, & quæ spes sua certa fit.*

Judex molestia in pulcherrimum
 cum hoc habitu tumulis Cum

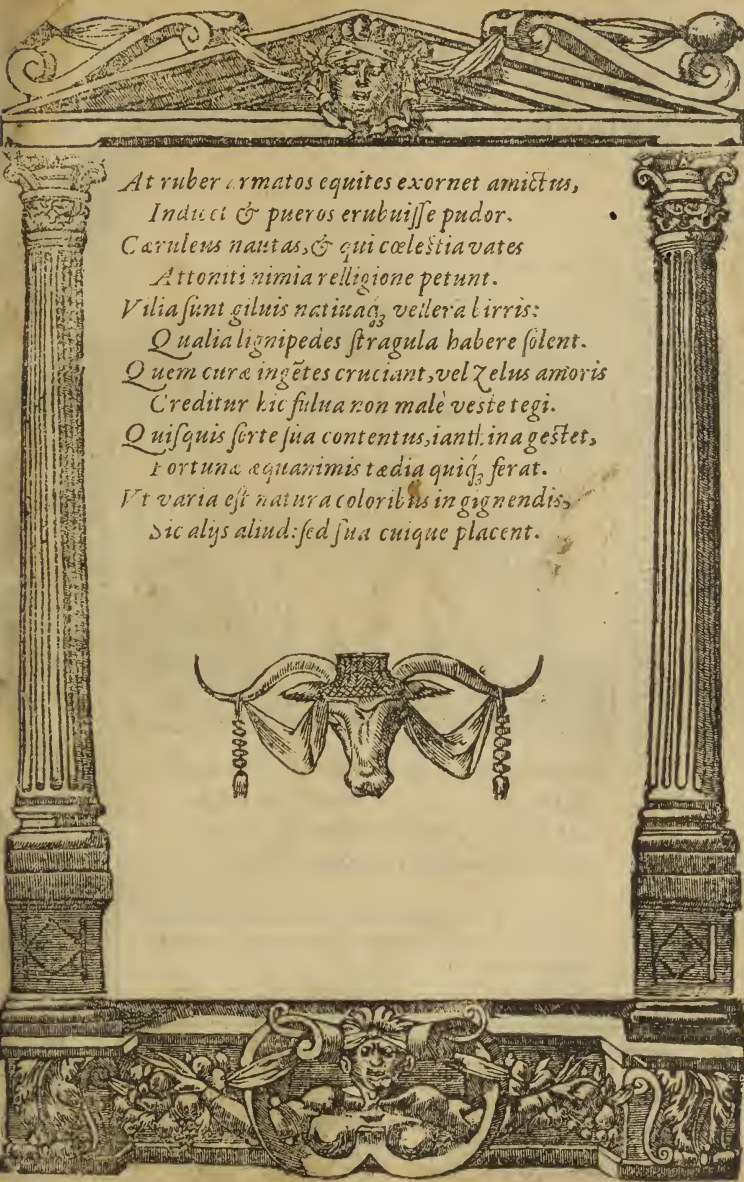
Infimus. At Sinceri animi
 mentis stola Candida

Ça fait bon a jamais
 dans le sein de la paix
 Veio son dieu face a face
 Çe plaisir couste son
 et il n'a jamais ne le passe

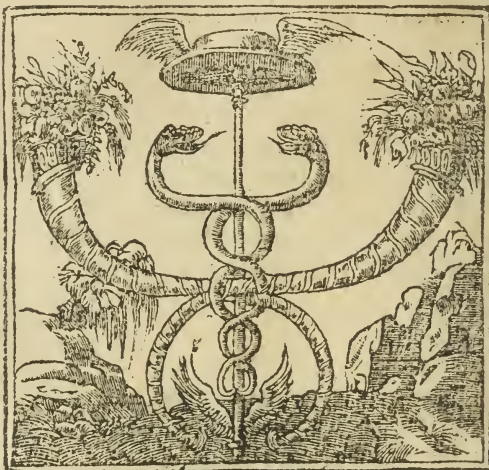

*At ruber armatos equites exornet amictus,
 Inducti & pueros erubuisse pudor.
 Caruleus nautas, & qui cœlestia vates
 Attoniti nimia religione petunt.
 Vilia sunt gilvis nativæq; velleræ liris:
 Qualia lignipedes stragula habere solent.
 Quem cura ingētes cruciant, vel zelus amoris
 Creditur hic fulva non malè veste tegi.
 Quisquis forte sua contentus, ianthina gestet,
 Fortuna æquanimis tædia quicq; ferat.
 Ut varia est natura coloribus ingignendis
 Sic alijs aliud: sed sua cuique placent.*

FORTVNA.
Virtuti Fortuna comes.

*Anguibus implicitis, geminis caduceus alis:
Inter Amalthææ cornua rectus adest.
Pollentes sic mente viros. fandi q̃ peritos
Indicat, ut rerum copia multa beet.*

Artium & eloquentiæ Deus est Mercurius, Serpens est
Sapientia, Caduceus, facundus sermo, qui diserto Sapien-
ti nunquam deest.

Fortuna, Virtutem superans.

*Cæsare postquam superatus milite, vidit
 Civili undantem sanguine Pharsaliam:
 Iam iam stricturus moribunda in pectora ferrū,
 Audaces Brutus protulit ore sonos,
 Infelix Virtus & solis provida vultus,
 Fortunam in rebus cur sequeris dominam?*

In humanis rebus fortuna plus loci habet, quàm præclara virtus. Quod sanè quotidie sic vsu venire videmus, vt boni viri, fortunatis subiiciantur.

Paupertatem summis ingeniis obesse,
ne prouehantur.

*Dextra tenet lapidē: manus altera sustinet alas
Vt me pluma lenat: sic graue mergit onus.
Ingenio poteram superas volitare per arces,
Me nisi paupertas inuida deprimeret.*

Non pauci iuuenes felicibus ingeniis maxima exequi
possent, si rem haberent, qui circa minima laborant, co-
gente inopia.

In occasionem.

ΔΙ. ΛΟΓ. 15. 1200.

*I yssippi hoc epus est, Sycion cui patria. Tu quis?
 Cuncta domans capti temporis articulus.
 Cur pinnis stas? Vsq̃ue rotor. Talaria plantis
 Cur retines? Passim me levis aura rapit.
 In dextra est tenuis dic vnde nouacula? Acutū
 Omni acie hoc signum me magis esse docet.
 Cur ī frōte coma? Occurrēs ut prēdar. At heus
 Dic cur pars calua est posterior capitis? (tu
 Ne semel alipedem si quis permittat abire,
 Ne possim apprehenso postmodò crine capi.
 Tali opifex nos arte, tui causa, edidit hospēs.
 Vt q̃ omnes moncam: pergula aperta tenet,*

In subitum terrorem.

*Effuso cernens fugientes agmine turmas,
Quis mea nunc inflat cornua? Faunus ait.*

Exercitiis armatis obueniunt interdum paiores subiti, multitudinem totam consternantes, nulla existente causa terroris manifesta, nisi incussa temerè singulis formidine, quos quidem subitos terrores Antiqui Panicos dicebant. Quòd Pan Deus sua cornua inflare tunc diceretur, quorum clangor repentinos illos subitòsque pauores in hominum mentes inieceret.

In illaudata laudantes.

*Ingentes Galatûm scmermi milite turmas;
 Spem præter trepidus fuderat Antiochus,
 Lucarum cûm seuâ boum vis, ira proboscis,
 Tum primûm hostiles corripuisset equos.
 Ergo trophæa locâs Elephantis imagine pinxit,
 Insuper & socijs, Occideramus ait,
 Bellua seruasset ni nos fœdissimâ barrus.
 Vt superasse inuat, sic superasse pudet.*

In momentaneam felicitatem.

*Aeriam propter creuisse Cucurbita pinum
Dicitur: & grandi luxuriasse coma.
Cum ramos cōplexa, ipsumq; egressa cacumen,
Se prestare alijs credidit arbor ilus.
Cui pinus: Nimiū brevis est hæc gloria. nā te
Protinus adueniet quæ male perdet hyems.*

Gloria rebus fluxis, & caducis innixa, ingloria est vanitas quæ statim in dedecus, & ludibrium delabatur. Ut de forma superbit, quæ protinus deflorescit, de valetudine, ac diuitiis, quæ subitò pereunt, de munere statūve parum sermo, quo mox submoveri quis possit.

Ex damno alterius, alterius utilitas.

*Dum seuis ruerent in mutua vulnera telis,
Vngue leana ferox, dente timendus aper,
Accurrit vultur spectatum, & præda captat.
Gloria victoris, præda futura sua est.*

Hoc iure dictum videri possit de Christianis Principibus
inter se belligantibus, & Turcarum tyranno, qui inierim
spectatorem agens, ex mutuis eorum calamitatibus, suã au-
get ditionein, in Christianas regiones facilius irrumpeus.

Bonis auspicijs incipiendum.

*Auspicijs res capta malis, bene cedere nescit.
 Felici quæ sunt omine facta, iuuant.
 Quicquid agis, mustella tibi si occurrat, omitte:
 Signa mala hæc sortis bestia prona gerit.*

Superstitiosi nihil inauspicatò aggrediuntur, & ab incepto desistunt, si quid obuenerit ominosum, in cælo, aut in terra, sinistrum esse adfirmantes, occurrisse Monacho, aut auri meienti, aut lepore, aut mustellæ, quam bestiolam inauspicatam esse libri Augurales asseuerant.

· Nil reliqui.

Scilicet hoc decrat, post tot mala deniq; nostris
 I cœstæ ut raperent, quicquid inesset, agris.
 Vidimus innumeras Euro duce tēdere turmas,
 Qualia non Atyla, castrāue Xerxis erant.
 Haec ærum, milium, farra omnia consumpserūt,
 Spesq; in angusto est, stant nisi vota super.

Re omni funditus perdita, nullōque reliquo, siue casu,
 siue alea, nihil superesse præter desperationem, aut voti
 desiderium.

Malè parta, malè dilabuntur.

*Milus edax, nimis quē nausea torserat esca,
Hei mihi mater ait viscera at ore fluunt.
Illa autē: quid fles? cur hac tua viscera credas,
Qui raptō vinens sola aliena vomis?*

Raptor cūm prodigit, nihil de suo sed de alieno malè par-
to profundit. Vn te, minus illi grauis esse debet profusio. Hinc
fit vt Tyranni ferē sint prodigi bonorum, quæ rapina ab a-
liis extorserunt.

Semper præsto esse infortunia.

*Ludebant parili tres olim ætate puellæ
Sortibus: ad Stygias quæ prior iret aquas.
Ast cui iactato male cesserat alea talo,
Id id erat sortis cæca puella suæ.
Cum subito icta caput labente est mortua tecto,
Solvit & audacis debita fata ioci.
Rebus in aduersis mala fors non fallitur: ast in
Faustis, nec precibus, nec locus est manui.*

Remedia in arduo, mala in prono esse.

*Aetherijs postquàm deiecit sedibus 'Athen
Iuppiter: heu vexat quàm mala noxa viros?
Euclat hac pedibus celer, & pernicibus alis,
Intactúmque, nil il casibus esse sinit.
Ergolite, proles Iouis, hanc comitantur euntē,
Sarturæ quicquid fecerit illa mali.
Sed quia seignipedes, lusce, lassaq; senecta,
Nil nisi post, longo tempore restitunt.*

H O N O R.

Ex arduis perpetuum nomen.

*Crediderat platani ramis sua pignora passer,
Et bene: ni sauo visa dracone forent.
Glutyt hic pullos omnes, miseramq; parentem
Saxeus, & tali dignus obire nece.
Hæc, nisi mentitur Calchas, monumēta laboris
Sunt longi, cuius fama perennis eat.*

Ex literarum studiis immortalitatē acquiri.

*Neptuni tubicen, cuius pars ultima cetum,
Aequoreum facies indicat esse Deum:
Serpentis medio Triton comprehenditur orbe,
Qui caudam inserto mordicus ore tenet.
Fama viros animo insignes, praeclaraq; gesta
Prosequitur: toto mandat & orbe legi.*

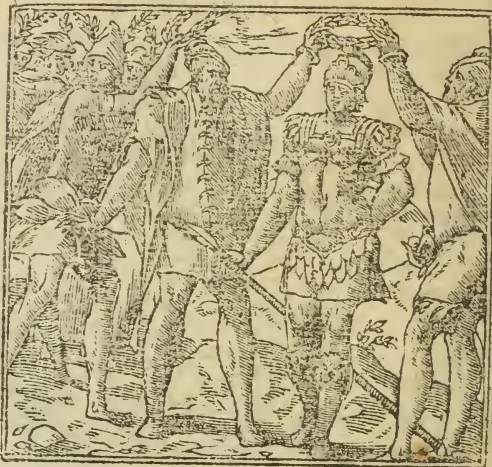
Triton Neptuni Tubicen, exauditam eloquentiam, profundamque rerum scientiā designat. Anguis in se tevolutus, æternitatem. Concha personans, famam, quibus vnā conuenientibus, Aeterna scientiæ & Eloquentiæ fama significatur.

Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis,
primi Ducis Mediol.

Pro tumulo pone Italiam, pone arma, Ducesq̃,
Et mare, quod geminos mugit adusq̃, sinus.
Adde his barbarie conantem irrumpere frustra,
Et mercede emptas in fera bella manus.
Anguiger est summo sistens in culmine, dicat:
Quis parvis magnam me super imposuit?

Optimus ciuis.

*Lumiusis patriā Thrasylulus inuicat armis,
 Lumq, simultates penere quémque iul et,
 Cencers erdo omnis magni in star muneris, illi
 Palladie sirtum frondis habere dedit.
 Cinge comā Thrasylule, geras lūc filus honorē.
 In magna nemo est amulius rube tili.*

Thrasylulus clariss. ciuis propter egregiū facinus, ab uni-
 uerso populo floribus cettatim iactis confertus, & Miner-
 uali clea est coronatus. Cuius agalmate optimus quisque ci-
 uis. suæ Reipub amantissimus, & qui ab omnibus ametur,
 & honoretur, dignissimus intelligi potest.

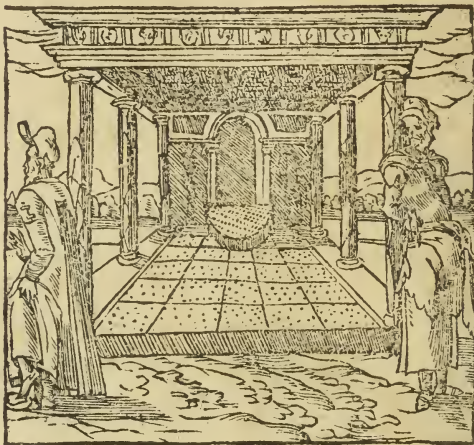
Strenuorum immortale n. m. n.

*Acacidae tumulum Rhoetæo in litore cernis,
 Quem plerunque pedes visitat alba Thetis.
 Obtegitur semper viridi lapis hic amarantho,
 Quod nunquam hercis sit moriturus honos.
 Hic Graiū murus magni nex Hectoris. Hanc
 Debet Mæonide, q̄ sibi Mæonides. (plus*

Nullus vnquā Heros tāto laudatus est preconio, quāto Græcus Achilles ab Homero est cōmendatus, teste vel Alexandro rege laudatissimo. Ex quo nunquam est intermoritura illius fama, quæ designatur purpureo Amarāthi flore, nullis vnquā hybernis rigoribus, coloris viridi honorē deperdenti.

Nobiles & generosi.

Aurca Caeopias neſtebat ſibula veſtes:
Cui coniuncta tenax dente cicada fuit.
Calcens Arcadico ſuberat cui lunula ritu,
Geltatur patribus mullea Romulidis:
Indigenas quod ſe adſererent: hac ſigna tulerunt
Antiqua illuſtres nobilitate viri.

Duodecim certamina Herculis.

Ἀλλυγοικῶς.

Roboris inuicti superat facundia laudes:
 Dicta Sophistarum laqueos q̄, resoluit inanes.
 Non furor, aut rabies virtute potētior ulla est.
 Continuum ob cursum sapienti opulētia cedit.
 Spernit auaritiā, nec rapto aut fœnore gaudet.
 Vincit, fœmineos spoliat q̄, insignibus actus.

*Expurgat sordes, & cultum mentibus addit.
 Illicitos odit coitus, abigitq; nocentes.
 Barbaries, feritasq; dat impia denique pœnâ.
 Vnius virtus collectos dissipat hostes.
 Inuehit ī patriâ externis bona plurima ab oris.
 Docta per ora virū volat, & nō interit unquâ.*

Per Herculem Alexicacon (qui vir magnanimus, prudens, & eloquens fuisse perhibetur) intelligenda est coniuncta cum sapientia & virtute facundia. Ac per duodecim, quos exantlassē dicitur labores, κατ' ἀλλοτρίαν ea sunt intelligenda, quæ Emblema explicat.

In nothos:

*Herculeos spiritus semper celebretis honores:
Nam vestri princeps ordinis ille fuit.
Nec prius esse deus potuit, quàm fageret infans
Lac, sibi quod fraudis nescia Iuno dabat.*

Plerique spiritus extiterunt viri præstantissimi, quales prope-
modum omnes Iouis filij, Romulus, & Iulurtha. At maximè
inter ceteros Hercules, qui nunquam in duorum numerum ve-
nire potuisset, nisi noueretur Lunonis dormientis lac exuccis-
set. Quod quidem innuit spiritus haud temerè vnquam ad
frugem peruenire posse, aut ad honores euehi, nisi pro legi-
timis habeantur, hæcque hæreditaria sortis participes.

Imparilitas.

*Vt si blime volans tenuem secas aëra falco,
 Vt pascuntur humi graculus, anser, anas:
 Sic summū scādit super athera Pindarus ingēs,
 Sic scit humi tantūm serpere Bacchilydes.*

Pindarus nouem lyricorum princeps stylo sublimi scrip sit.
 Bacchilides verò (alioqui dulcis Poëta) humili charactere.
 Quorum adinuicem collatione, Personarum imparilitas in
 eodem ordine agentium ostenditur: sub imagine auiū diuer
 sarum, aut sublimis volantium, aut humi gradientium.

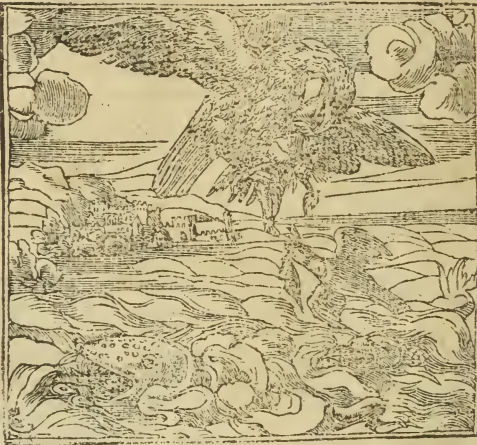
In desciscentes.

*Quòd sine egregios turpi maculaueris orsus,
In noxamq; tuum verteris officium,
Feciſti, quod capra, ſui mulctaria lactis
Cùm ſrit, & proprias calce profundit opes.*

Quemadmodum Capra ſæpe quam vbere diſtento mulctram impleuit, eandem pede illiſo diſtringit, totumque lac collectum eiſundit. Sic plerique in ſigni aliquo opere ſuſcepto, & feliciter incepto, ac propemodum perfectò, ad extremum peccant, notabili aliquo crimine quod egregia principia dehoneſtat. Sicut fecere Tyberius & Nero, in ſuis imperiis, in peius ſemper procedentes.

Aemulatio impar.

*Alti in clām milans comitatur degener harpam,
 Et præda partem saepe cadentis habet.
 Nullum prosequitur qui spectas fœgis ab illo,
 Præteritasq; avidus deuorat ore dapes.
 Sic mecum Genocrates agit: at desertæ studentū
 Vitur hoc lippo curiâ tanquam oculo.*

Scriptū videtur hoc Emblemā, in quempiam Doctorem legum interpretem, Antalcidon, & auctori Syndromon, cui auditores tantum is fuisse quos Alcides reliquisset. Illum autem inuocatur id est, vinipotentem nomine ad rem confecto appellat. Vinolentia scilicet insimulans.

Albutij ad Alciatum, suadentis, vt de ty-
multibus Italicis se subducat, & in
Gallia profiteatur.

*Quæ dedit hos fructus arbor, cælo aduena no-
Venit ab Eo Persidis axe prius: (stro,
Translatu facta est melior: quæ noxia quondam
In patria: hic nobis dulcia poma gerit.
Fert filium lingua: fert poma similima cordi,
Alciate hinc vitam degere disce tuam.
Tu procul à patria in pretio es maiore futurus:
Multum corde sapis, nec minus ore vales.*

PRINCEPS.

Princeps subditorum incolumita-
tem procurans.

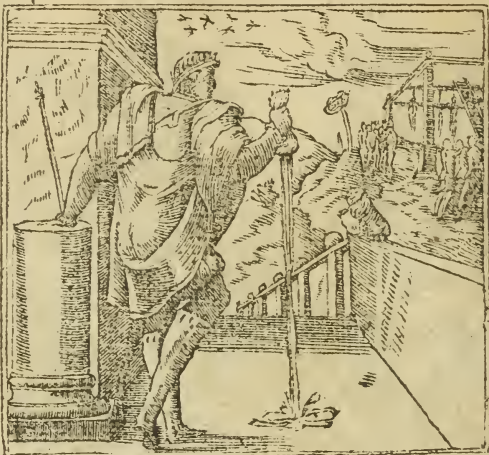
*Titani quoties conturbant aquora fratres,
Tum miseros nautas anchora iacta iuuat.
Hanc pius erga hoïes Delphin cēplectitur: imis
Tutius ut possit figier illa vadis.
Quā decet hac memores gestare insignia Reges?
Anchora quod nautis se pcpulo esse suo?*

In Senatum boni principis.
DIALOGISMVS.

*Effigies manibus trunca ante altaria diuūm
Hic resident: quarum lumine capta prior.
Signa Potestatis summa, Sanctiq; Senatus
Theatris fuerunt ista reperta viris.
Cur residēt? Quia mente graues decet esse geta
Iuridicos: animo nec variare leui.
Cur sine sunt manibus? Capiāt ne xenia: nec se
Pollicitis flecti muneril' usue sinant.
Cecus at est princeps. quēd solis auribus, absque
Affectu, constans iussa Senatus agit.*

Quod non capit Chreitus, rapit fiscus.

*Ex primitivumētes, quas iam madefecerat ante
Spongiolas, cupidi Principis arēta manus.
Pronehit ad summi fures: quos deinde cōercet,
Vertit ut in fiscum quæ malè parta suam.*

Principes publicis functionibus, & fisci rationibus eos præficere solent, quos acri ingenio solertes & proba natura viros bonos existimant. At ij plerunque auri (quod acervatim tractant) splendore excacati, natura mutant & regiam gazam depēculantur, aut prouincias expilant.

Opulentia tyranni, paupertas
subiectorum.

*Humani quod splen est corporis, in populi re
Hoc Caesar fiscum dixerat esse suum.
Splene aucto, reliqui tabescunt corporis artus.
Fisco aucto, arguitur ciuica pauperies.*

Consiliarij Principum.

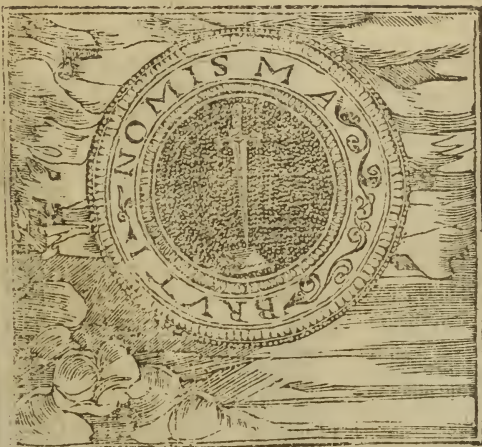

*Heroum genitos, & magnum fertur Achillem
In stabulis Chiron erudysse suis.
Semiferum doctorem, & semiuirum centaurum,
Assideat quisquis regibus, esse decet.
Est fera, dum violat socios, dum proterit hostes:
Estq; homo, dum simulat se populo esse prium.*

Magistri & institutores æquitatis, aut publici boni præ-
textu, occultè populi substantiam deuorant, quauis fera
immaniores.

Respublica liberata.

*Cæsaris exitio, cum libertate recepta,
Hac ducibus Brutis cusa moneta fuit.
Ensiculi in primis, quæ s. pileus insuper adstat,
Qualem missa manu servituta accipiunt.*

huius partium pro Rep. stantium Imper. in memoriâ vindicatæ libertatis à C. Cæsare (quem ipse interfecit) oppressæ numisma cudi fecit altera ex parte signatû pugione Cæsaris eadem notatæ, altera Pileo, asseram Reip. libertatē indicante, Pileum namque olim dabatur manumissis, & in libertatē asseritis. Quem morem hodie quoque retinet Parisiensis universitas, quæ scholasticis à disciplinæ servitute, ad Magisterij libertatem transeuntibus Pileum, libertatis notam, honorificè imponit, & zonam servitutis signum, solvit.

V I T A.

In vitam humanam.

*Plus solito humana nunc desle incōmoda vita,
 Heraclite: scatet pluribus illa malis.
 Tu rursus (si quando aliās) extolle cachinnum
 Democrite: illa magis ludicra facta fuit.
 Interea hac cernens meditator, qua denique tecū
 Fine fleam, aut tecum quomodo splene iocer.*

Aere quandoque salutem redimendam.

*Et pecibus signis, tumida & propendulus alno,
Hac tamen insidias effugit arte fiber.
Mordicus ipse sibi medicata virilia vellit,
Atque abicit, sese gnarus ob illa peti.
Huius ab exemplo disces non parcere rebus,
Et vitam ut redimas, hostilus æra dare.*

Castoris exemplo, qui amputata genitalia (propter quæ se appeti intelligit) venatoribus ac canibus relinquit, ut reliquum corpus illæsum ferret. Admonemur in necessitatis periculo Naturæ aut Fortunæ bonis minimè parcendum esse, qui his carere possumus vita conservata.

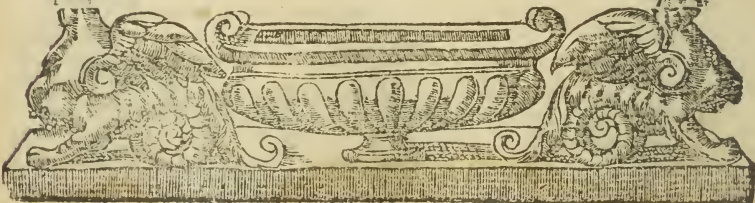
M O R S.

Cum larvis non luctandum.

*Aetide moriens percussu cuspidis Hæctor,
 Qui toties hostes vicerat ante suos:
 Cōprimere haud potuit vocē, insultantibus illis,
 Dum curru, & pedibus nectere vinclaparāt.
 Distrakite ut libitum est: sic cassi luce leonis
 Conuellunt barbam vel timidi lepōres.*

Pusillanimum Natura est, fortibus victis insultare, quorum in robore ac virtute constantium, solum aspectum reformidassent.

De Morte, & Amore.

Errabat socio Mors iuncta Cupidine. secum
 Mors pharêtras, paruas telas gerebat Amor.
 Diuertère simul, simul una & nocte cubarunt,
 Cacus Amor, Mors hoc tempore caca fuit.
 Alter enim alterius malè puid a spicula sùpsit:
 Mors aurata, tenet ossæa tela puer.
 Debnit inde senex qui nunc Acheronticus esse:
 Ecce amat, & capiti florea ferta parat.
 Ast ego mutato quia Amor me perculit arcu,
 Desicio: inyciunt & mihi fata manum.
 Parce puer, Mors signa tenens vidtricia parce.
 Fac ego amem: sub cat fac Acheronta senex.

In formosam fato præreptam.

*Cur puerū Mors ausa dolis es carpere Amicrē:
Telatua ut iaceret: dum propria esse putat.*

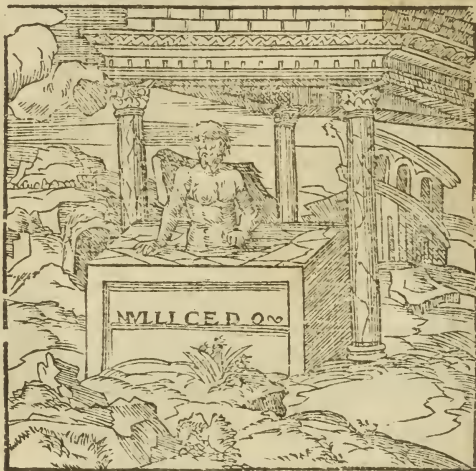
Deploratio hæc est formosæ cuiusdam præpropera
morte extinctæ, ea ætate, qua amoris telo tactam po-
tius fuisse oportuit. idque errore eodem, qui suprà me-
moratus est.

In mortem præproperam.

Qui teneras forma allexit, torsitq³ puellas,
 Pulchrior, & tota nobilis urbe puer,
 Occidit ante diem, nulli mage flendus (Arestⁱ)
 Quàm tibi, cui casto iunctus amore fuit.
 Ergo illi tumulum tanti monumenta doloris
 Astruis: & querulis vocibus astra seris.
 Me sine abis dilecte? neq³ amplius ilimus vnà?
 Nec mecum in studijs ocia gratæ teres?
 Sed te terra teget, sed fati, Gorgonis ora,
 Delphinesq³, tui signa dolenda dabunt.

Terminus.

*Quadratum infiditur firmissima tessera saxū,
 Stat cirrata super pedlore imago tenus,
 Et sese nulli profitetur cedere, talis
 Terminus est, komines qui scopus vnus agit.
 Est immota dies, praefixaq; tempora fati,
 Deq; ferunt primis ultima iudicium.*

Nulli cedit Terminus.

Opulenti hæreditas.

*Patroclum falsis rapiunt hinc Troës in armis,
Hinc socij, atque omnis tuba Pelasga vetat.
Obtrinet cavaiaæ Heclor, Graciq, cadaver.
Hæc fæbelle agitur, cum vir opimus obit.
Maxima rixa eritur, tunc è sed trāsigit hæres,
Et cornis aliquid, vulturjſq, ſinit.*

Diuitis mortui, & falsæ fortunæ bonis (quæ ſua non erāt) inſtructi, Hæres ſpolium ſucceſſionis inuadet. Partem litigatores ſibi arripiunt. Sacerdotes Cadaver, & funeris impenſas habent.

AMICITIA.

Amicitia etiam post mortem durans;

*Arentem senio, nudam quoq; frondibus ulmū.
Complexa est viridi vitis opaca coma.
Agnoscit q; vices natura: & grata parenti
Officij reddit mutua iura suo,
Exemploq; monet, tales nos quærere amicos,
Quos neque disiungat fœdere summa dies.*

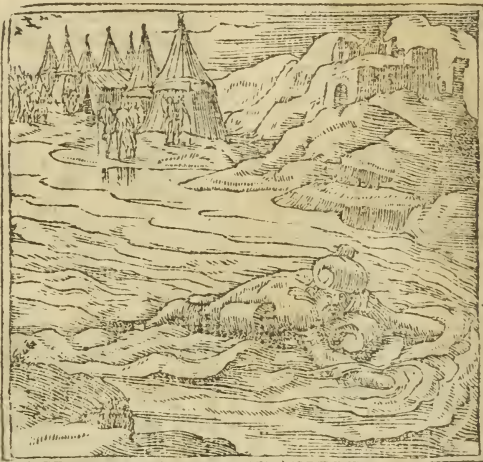
Mutuum auxilium.

*Loripedē sublatū humeris fert lumine captus:
 Et socij hæc oculis munera retribuit.
 Quo caret alteruter, concors sic præstat uterq;
 Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.*

Natura (quæ nihil aliud est quàm Dei providentia) vni tribuit quod alteri ademit, ad hoc scilicet, ut homines hominum auxilio egentes, congregarentur, & convenirent in familias, pagos, vrbes, ciuitates & regna, ut homo animal est sociabile.

Auxilium nunquàm deficiens.

*Bina pericla unis effugi sedulus armis,
Cum premererq; sclo, cum premererq; salo.
Incolumem ex acie clypeus me prastitit idem
Nauis fragu at pressus littora adusque tulit.*

Scutum bellicum olim tantæ amplitudinis erat, ut totum hominem tegeret, & à telis omni ex parte defenderet. Ad hæc conuexa eius parte, corpus sustentante flumen transiri posset. Ut fecit Alexander, alioqui nandi imperitus. Cuius quidem scuti militaris imagine, verus designatur amicus, nupquam in quocunque periculo deficiens, & in omni rerum discrimine auxiliator.

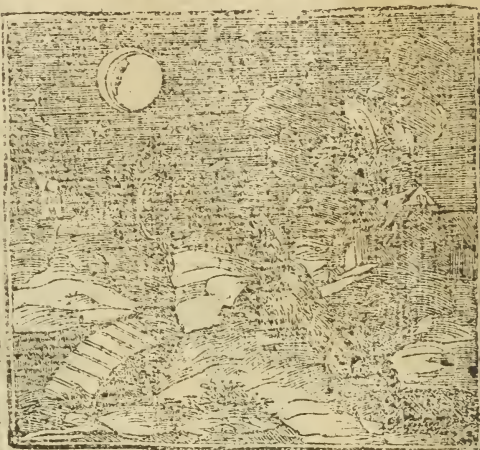
HOSTILITAS.

In detractores.

*Audent fœgrifiri matula, stupidiq; magistri
 Bilem in me impuri pect̃oris enomere:
 Quid faciã? reddãmne vices? sed nõne cicadã
 A larva obstreperam corripuisse ferar?
 Quid prodest muscas operosis pellere flabris?
 Negligere est satius, perdere quod nequeas.*

Inanis impetus.

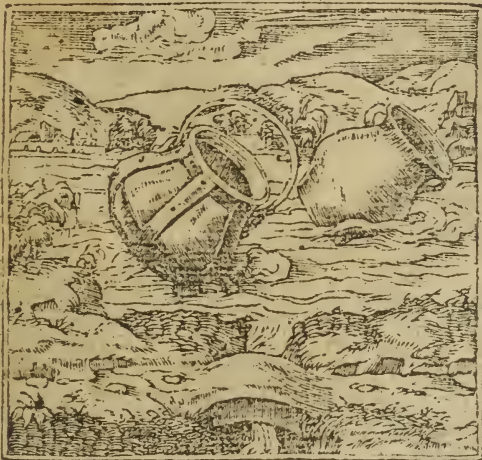

*Lunare noctu (ut speculū) canis inspicit orbē:
 Seq³ videns, altum credit inesse canem,
 Et latrat: sed frustra agitur vox irrita ventis,
 Et peragit cursus surda Diana suos.*

Vt frustra canes lunæ allatrant, quam mordere non possunt. Sic & oblocutores, inuidi ut canes in cassum magno allicui & excelso viro detrahunt, cui nihil malefacere queat, & quorum maledicta ipse haud audire dignatus, suum virtutum cursum profequitur.

Aliquid mali propter vicinum malum.

Προσποροία.

*Raptabat torrens ollas, quarum una metallo,
 Altera erat figuli terrea facta manu.
 Hanc igitur rogat illa: velit sibi proxima ferri:
 Iuncta ut præcipientes utraque sistat aquas.
 Cui lutea, Haud nobis tua sunt cõmercia cure,
 Ne mibi proximitas hæc mala multa ferat.
 Nam seu te nobis, seu nos tibi conserat vnda:
 Ipsa ego te fragilis sospite sola terar.*

In eum qui truculentia suorum perierit.
PROSOPOPEIA.

*Delphinem inuitū me in littora cōpulit æstus,
Exemplum infido quanta pericla mari.
Nam si nec proprijs Neptunus parcat alumnjs,
Quis tutos homines nauilus esse putet?*

Si à nostris prodimur, quibus fidendum.

Εχθρῶν ἄδωρα δῶρον, Indona hostium.

Bellorum cepisse ferunt monumenta vicissim
 Scutiferum Aiacem, Hecioraq; Iliacum,
 Balthea Priamides, rigidū Thelamonius ensē,
 Instrumenta suae coepit uterque necis.
 Ensis enim Aiacem cōfecit, at Heclorea functū
 Traxère Aemoniys cingula nexa rotis.
 Sic titulo obsequij, qua mittunt hostilibus hostes
 Munera, venturi praescia fata ferunt.

A minimis quoque timendum.

Bella gerit Scarabeus, & hostē pronocat ultro,
 Rolere & inferior, consilio superat.
 Nā plumis aquila clāse neque cignitus abdit,
 Hostilem ut nidum summa per astra petat.
 Quoq̃, confidens prohibet spem crescere prolis.
 Hicq̃, modo illatum dedecus ultus alit.

Nullus est parvus inimicus.

Obnoxia infirmitas.

*Piscicules orata rapit medio equore sardas,
 Ni fugiant pauida summa marisq; petant.
 Ast ibi sunt mergis fulicisq; voracilus esca.
 Eken intuta marens undique debilitas.*

Vel post mortem formidolosi.

*Cetera mutescent, coriumq; silebit ouillum,
Si confecta lupi tympana pelle sonent.
Hanc mēl-rana ouium sic exhorrescit, ut hostē,
Exanimis quamvis non ferat exanimem.
Sic cute detracta Cisthas, in tympana versus,
Bæhemes potuit incere pontifices.*

VINDICTA.

Iusta vindicta.

Dum residet Cyclops sinuosi in faucibus antri.
 Hæc secum teneras cencinit inter oves.
 Pascite vos herbas: socijs ego pascar Achivjs.
 Postremumq; Vin viscera nostra ferent.
 Audi hæc Itachus, Cy:lepaq; lumine cassum
 Reddidit. En pœnas ut suus author habet?

Iusta ultio.

*Raptabai volucres capiti pede corvus in auribus
Scorpion, audaci premia parat a gula.
Ast ille infuso sensim per menbra veneno,
Raptorem in stygias compulit ultor aquas.
O risu res digna alijs qui fato parabat,
Ipse perit: proprijs succubuitq; dolis.*

Cū malus in malū, aut in peiorē, quid molitur seipsum perdit, ut cum gladiator in homicidā incidit, fur in latronē, lutor in aleatorem, falsarius veneficū, fornerator in auctonatore, aut transfugam, Calliulus, in versipellem, impostor in Planum. Corvus quidem malus est. At scorpius nocentior, qui cauda venenata interimit.

Parem delinquentis, & suasoris
culpam esse.

*Fraconem lituo perflantem classica, viciatrix
Captivum in tetro carcere turba tenet.
Quis ille excusat: quod nec sit strenuus armis,
Vilius aut sana leserit ense latus.
Huic illi: Quin ipse magis timidissime peccas,
Qui clangore alius eris in arma cies.*

Idipsum est quod in iure legitur. Qui per alium facit, per seipsum facere videtur. Proinde crimine in omni, agens & instigans, eodem genere supplicij sunt puniendi.

Alius peccat, alius plectitur.

*Arripit vt lapidem catulus, morsuq; fatigat,
Nec percussori mutua damna fecit.
Sic plerique sinunt veros clavier hosteis.
Et quos nulla grauat noxia, dente pctunt.*

Maligno crudelique animo homines, eos abs quibus male accipiuntur reformidant, neque cum illis congredi audent. At dolorem suum vliscuntur in infirmos, & innoxios, abs quibus minime sunt læsi. Nam (vt ait Suetonius & confirmat Comminius) Crudeles homines ferè sunt formidolosi, in supplices læui, in audaces timidi.

Infani gladius.

*Setigeri medius stabat gregis ensifer Ajax,
 Cade suum, credens cadere Tantalidas.
 Hostia sic tanquam sus succedanea pœnas
 Pro Iærtiade, pro caueaq; dabat.
 Nescit obesse suis furor hostibus, errat ab ictu,
 Consilijsq; impos in sua damna ruit.*

Furore & ira (quæ temporaria est mania) perciti, si-
 bi iplis, plus, quàm hostibus nocent.

P A X.

*Turrigeris humeris, dētis quoq₃ larrus eburni,
 Qui superare ferox Martia bella solet,
 Suppesuit nunc colla iugo. stimulisq₃ subactus,
 Casareos currus ad pia templa vehit.
 Vel fera cognoscit concordēs undique gentes.
 Proiectisq₃ armis munia pacis obit.*

Cæsar triumphans in Capitolium ascendit, cum Elephātis
 quadraginta, senos lychnuchos gestantibus flāmanes, & o-
 doratos, in signū pacis bello parat. Elephas nanque robore,
 ac dexteritate præstans animal fuit bellicum. Docili autem
 mansuetudine, triumphale animal, & pacificum.

Ex bello pax.

*En galea, intrepidus quā miles gesserat: & quæ
Sapius hostili sparsa cruce fuit.*

*Parta pace apibus tenuis concessit in usum
Alueoli: atque fauos grataq; mella gerit.*

Arma procul iaceant, fās sit tunc sumere bellū:

Quando aliter pacis non potes arte frui.

Res eadem diuersis vñibus potest accommodari. Nā vt gladius pacem, & iustitiā, sui formidine tuetur. Sic iniuriā, & bellum, audacia cōfidentia parit. Proinde interdum necessarium est bellum, vt inde Pax sequatur. Quod indicat in icone galea, quæ bellorum tumultibus caput armat. Pacis temporibus, Aluearii vñum præstat apibus.

Ex pace vbertas.

*Grandilus exsticis tenues contexe corollas,
Quas circum alterno palmite vitis eat.
His cepta Halciones tranquilli in marmoris vn-
Nidificant pullos innuolucresq₃ fouent. (da
I atus erit Cereri, Baccho quoq₃ fertilis annus,
Aequorei si rex alitis instar erit.*

Princeps optimus tutis locis, & cibi & potus copia in-
structis, sibi subiectos homines fouet, tutissima est regni e-
ius, & seculi quo viuit tranquillitas.

Doctos doctis obloqui nefas esse.

*Quid rapis heu Progne vocalem sua Cicadā,
Pignorisq³ tuis fercula dirapas?
Stridula stridētē, vernam verna, hospita ladis
Hospitam, & aligeram penniger ales auem?
Ergo abice hanc pradā. nā musica pectora sum-
mum est
Alterum ab alterius dente perire nefas.*

Eloquentia Fortitudine præstantior.

Arcū laeva tenet: rigidam fert dextera clauā,
 Contegit & Nemees corpora nuda leo.
 Hercules hac igitur facies non conuenit illud
 Quod vetus & seruo tempora cara gerit.
 Quid quod lingua illi lenibus traiecta catenis,
 Quis fissa facileis allicit aure vios?
 Anne quod Alciden lingua non robore Galli
 Præstantem populis iura dedisse ferunt?
 Cedūt arma toge, & quamuis durissima corda
 Eloquio pollens ad sua vota trahit.

Facundia difficilis.

*Antidotum Aëæ medicata in pocula Circes
 Mercurium hoc Ithaco fama dedisse fuit.
 Moly vocant, id vix radice euellitur atra,
 Purpureus: sed flos, lactis & instar habet.
 Eloquij candor facundiæq; allicit omnes:
 Sed multi res est tanta laboris opus.*

Per Homerici Moly, herbam radice nigra, flore candido, & purpureo, quod inuentu perdifficile est: Eloquentia venit intel ligenda, à principio quidem obscura mox florens, perspicua & honorata. Inuētū tamē difficilis, nisi felicibus ingeniis, sed quæ omnem superat maliciam & ipsam habenti, gratiam cōciliat.

Antiquissima quæque commentitia.
APOLOGESIS.

*Pellenæ senex, cui firma est histrica, Proten,
Qui modò mētra viri fers, modò mēbra feri.
Dic age, quæ species ratio te vertit in omnes,
Nulla sit ut vario certa figura tibi?
Signa vetustatis, primaui & præfero seclī:
De quo quisque suo scinniat arbitrio.*

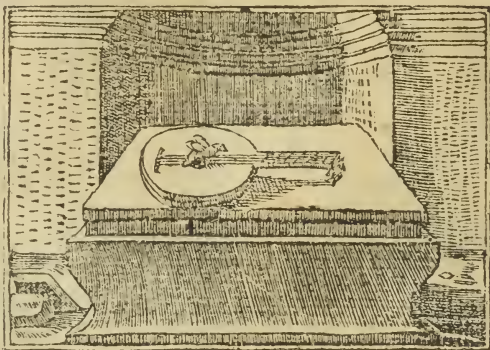

Insignia Poëtarum.

*Gentiles clypeos sunt qui in Iouis alite gestant,
 Sunt quibus aut Serpēs, aut Leo signa ferūt.
 Diras sed hac Vatum fugiant animalia ceras,
 Doctaq; sustineat stemmata pulcher Olor.
 Hic Phæbo sacer, & nostræ regionis alumnus:
 Rex, olim veteres scriuat adhuc titulos.*

Musicam Dijs curæ esse.

Locrensis posuit tibi Delphice Phœbe cicadam
 Eunomus hanc, palma signa decora sue.
 Certabat plectro Sparthyn commissus in hostē,
 Et percussa sonum pollice fila dabant.
 Trita fides rauco cœpit cū stridere bombo,
 Legitimum harmonies & vitare melos,
 Tum Cithara argutans suavis sese intulit ales,
 Quæ fractam impleret voce cicada fidem.
 Quæq; allecta, soni ad legem descendit ab altis
 Saltibus, ut nobis garrula ferret opem.
 Ergo tuæ ut firmus stet honos (ô sancte) cicada,
 Pro cithara hic fidicen aneus ipsa sedet.

Litera occidit, spiritus viuificat:

*Vipereos Cadmus dentes vt credidit aruis,
 Serit & Aonio semina dira solo:
 Terrigenum clypeata cohors exorta virorum est,
 Hostili inter se qui cecidere manu.
 Euasere quibus monitu Tritonidos armis
 Abiectis data pax, dextraq; iuncta fuit.
 Primus Agenorides elementa, notasq; magistri
 Tradidit, is suam iunxit & harmoniam.
 Quorum discipulos contraria plurima vexat,
 Non nisi Palladia quæ dirimuntur ope:*

Dicta septem sapientum.

*Hac habeas: septem Sapientum effingere dicta,
Atque ea picturis qui celebrare velis.
Optimus in rebus modus est (Cleobulus ut inquit)
Hac trutina examen, sine libella docet.
Noscere se Chilon Spartanus quęque iubet at.
Hoc specula in manibus, vitraque sup̄ta dabunt.
Quod Periander ait, fræna adde Corinthius
Pulegium admotum naribus efficiet. (ira:*

*Pittacus at ne quid (dixit) nimis. hac eadem
 Contractio qui gith ore liquefaciunt. (aiunt,
 Respexisse Solon finem iubet. ultimus agris,
 Terminus, haud magno cesserit ipse Ioni.
 Heu q̄ vera Bias, Est copia magna malorum:
 Musmoni insideat effice Sardus eques.
 Ne præs esto (Thales dixit) sic illita visco
 In laqueos sociam parra, meropsq̄, trahit.*

Hæc sunt Apophthegmata, memorabilisque sententiæ septem virorum, qui in Græcia sapientes sunt habiti, earumque rerum imagines per quas figurari possunt: Cleobuli Statera mediocritatem significat: Chilonis speculum, sui ipsius cognitionem. Pulegium Periandri iræ moderationem. Pulegium namque per inferiora bilem purgat, naribus admotum lipothymia medetur. Gith Pitaci luxum prohibet. Est etenim Gith semen minurum, quod modicè cibis admixtum dat saporis gratiam: nimium verò necat, aut conuellit. Solonis terminus (cuius ante facta est descriptio) admonet, considerandum esse in omnibus finem, maximè mortis. Sardus eques in Musmone Biantis nota. Malorum multitudinem signat. Sarda enim gens mala malè audit. At Musmon Mulus est è Corsica, non maior capra cæterum iniquæ mentis bestia. Vtriusque autem magna est copia. Denique Merops illaqueata, quæ cæteras in retia allectat. Thaletis nota dehortatur sponsonem facere. Nam qui vel corpore, vel bonis pro alio sponfor est & se vadem constituit, libertatem sui in seruitutem, & periculum adducit.

IGNORANTIA.

Submouendam ignorantiam. Διαλογισμός.

Q & monstrū id? Sphinx est. Cur cādidavirginis
 Et volucrū pēnas, crura leonis habet? (ora.
 Hanc faciem assumpsit rerum ignorantia: tāta
 Scilicet est triplex causa & origo mali.
 Sūt quos ingentiū leue, sunt quos blāda voluptas,
 Sunt & quos faciunt cerda superba rudes.
 At quibus est notū, quid Delphica littera possit:
 Precipitis monstri guttura dira secant.
 Nāq, vir ipse, lipesq, tripesq, & quadrupes idē
 Primaq, prudētis laurea, nosse virū. (est,

Mentem, non formam plus pollere.

*Ingressa vulpes in Choragi pergulam,
Fabrè expositum inuenit humanum caput,
Sic eleganter fabricatum, ut spiritus
Solùm deesset, ceteris vinisceret.
Id illa cùm sumpsisset in manus, ait:
Hoc quale caput est, sed cerebrum non habet.*

Vulpis huius (quæ versutum hominè signat) Apophthegma, in multos torqueri potest: qui faciem quidem hominis extrà, prae se ferentes, intus sensu, & ratione sunt vacui.

Diues indoctus.

*Tranat aquas residēs precioso ī vellere Phrixus
Et fauam impavidus per mare scādit ouem.
Ecquid id est? vir sensu hebeti. scd diuite gaŕa,
Coringis aut serui quem regit arbitrium.*

Helespontum Phrixus puer traiecit, in ariete aureo obequitans: quem scissor pro arbitrio dirigit. Aries autem simplicissima est, & stolidissima pecus, bono tamen corporis habitu, & conferto lanæ mollis tegumento. Aurum diuitias, Puer, aut seruitutem aut iuuenilem significat ætatem. Quare phrixus aurei velleris ariete, Pontum transuectus, aut vxor est, aut seruus, aut Pulio virum, aut Dominum, diuitem quidem, sed stolidum pro arbitrio quocunque velit transferens.

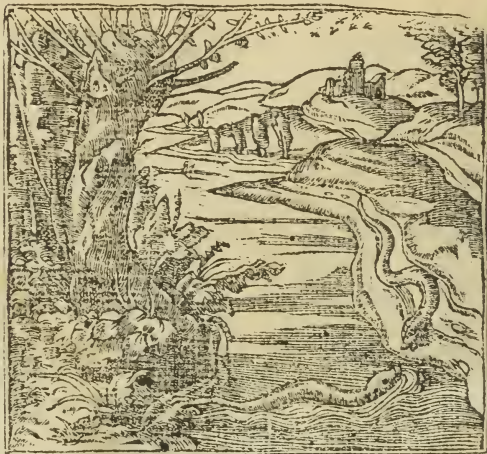
MATRIMONIUM.

In fidem vxoriam.

Ecce puella; vino qua dextra iungitur. Ecc
 Vi sedet: ut catulus lustrat ante pedes? (dor,
 Hac fidei est species: Veneris quā si educat ar-
 Malorum in laua non male ramus erit.
 Poma etenim Veneris sunt, sic Schençida vicit
 Hippomenes. petijt sic Galatea virum

Reuerentiam in matrimonio requiri.

*Cum fuit in Venerem: pelagi se in littore sistit
Vipera: & ab stomacho dira venena vomit.
Murenamq; ciens, ingentia sibila tollit,
At subito amplexus appetit illa viri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, cōiunx
Alternum debet coniungi & obsequium.*

Prudentis serpentis exemplum. Qui cū Muræna cōgressu-
rus prius venenū euomit, ea vero sibilo euocanti paret, & ad
eum mox adnatat. Sic & coniugatos oportet cū Amoris con-
nubialis reuerentia mutua cōuenire, & coire: omni prius affe-
ctu malo ex animis eiecto, & simul cum vestimētis deposito.

Infecunditatem sibi ipsi damnosam.

*Iudibrium pueris lapides iacentibus, hoc me
In trinio posuit rustica cura nucem
Quae laceris ramis perstrictoque, arduo libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid sterili posset contingere turpius? eheu,
Infelix: fructus in mea damna fero.*

Liberorum generatio naturalis quidem est lætitia, verum perniciosa, & pœnitenda: quoties parentum ruinæ, infamiz, aut mortis sunt in causa. Quemadmodum nucis fructus in causa est, ut arbor, de qua productus est, saxi sudibusque petatur, ramisque eius diffingantur.

Amor filiorum.

*Ante diem vernam loricata palumbes
 Frigore nidificat, prae coqua & oua fouet:
 Mollius & pulli ut taceant, sibi vellicat alas,
 Quae nuda hylerno deficit ipsa gelu.
 Et quid Colchis pudet, vel te progne improba? morte
 Cum volucris propria proles amore sulit?*

Palumbis quae exclusorū in hyeme pullorū gratia souendorum seipsam deplumat & alget: exemplum matribus est pietatis, opprobrium verò illis, quae suos infantulos aut incuria perire sinunt, aut etiam necant, ut Progne, & Medea.

Pietas filiorum in parentes.

*Per medios hosteis patria, cū ferret ab igne
 Aeneas humeris dulce parentis onus.
 Parcite (dicebat) volis sene adorea raptō
 Nulla erit erepto sed patre summa mihi.*

Magna certè gloria est filio, ei vitam aut restituere, aut
 tueri abs quo vitam acceperit, nempe parētī. Quod lauda-
 tissimum Aeneæ factum celebratur.

Mulieris famam, non formam, vul-
gatam esse oportere.

DIALOGISMVS.

*Alma Venus quæ nã hæc facies, qd dæctat illa
Testudo. molli quam pede Lina premis?
Me sic effinxit Phidias. sexumq; referri
Fœmineum. nostra inssit ab effigie.
Quodq; manere domi. & tacitas decet esse puel
Supposuit pedibus talia signa meis. (las,*

In pudoris statuam.

Penelope desponsa sequi cupiebat Vlysssem,
 Ni secum Icarius mallet habere pater. (go.
 Ille Ithacā, hic offert Sparten. manet anxia vir
 Hinc pater, inde viri mutuus urget amor.
 Ergo sedens velat vultus, obnubil ocellos.
 Ista verecundi signa pudoris erant.
 Quis filii prelatum Icarius cognovit Vlysssem,
 Hocq; pudori aram schemate constituit.

Nupta contagioso.

Uij meliora pīs (Mezenti) cur age sic me
 Compellas? emptus quod tibi dote gener.
 Gallica, quem scabies dira & mētagra perurit:
 Hoc est quidnam aliud (dic mihi sēue pater)
 Corpora corporibus, quā iungere mortua viuis,
 Efferaq; Etrusci facta nouare ducis?

CUPRESSVS.

*Indicat effigies metæ, nomenq; Cupressi
Tractandos parili conditione suos.*

A L I V D.

*Funesta est arbor, p̄cerū monumētā Cupressus.
Quale Apium plebis, comere fronde solet.*

A L I V D.

*(des
Pulchra coma est, pulchro digestaq; ordine frō.
Sed fructus nullos hac coma pulchra gerit.*

Q V E R C V S.

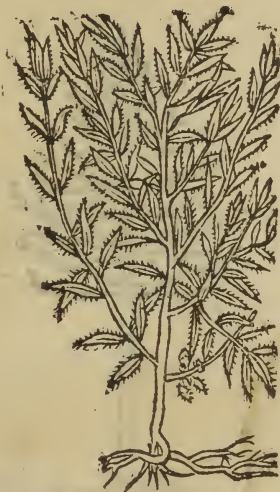
*Grata Ioni est quercus, q. nos servat q. fouet q.,
 Servanti ciuem querna corona datur.*

A L I V D.

*Glande aluit veteres, sola nunc proficit umbra.
 Sic quoque sic arbor officiosa Iouis.*

Indicat Dei beneficentiam eiusmodi esse, vt percepto, consumptioque eius fructu, umbra etiam, & m. mo. ia vsum aliquem praestet, vt Moïsis, & Prophetarum scripta Euangelium adumbrarunt.

SALIX.

*Quod frugisperdam salicē vocitavit Homerus,
Clitorijs homines moribus at simulat.*

Homerus Poëtarum maximus, Salicem proprio epitheto frugisperdam dixit, quod fructum nullum proferat, & in aquis, aut propter aquas proveniat. Per hoc significans hydropotas abstemios parum frugiferos esse; aut corpore aut animo. Tum maxime quod salicis semen calorem naturalem extinguere; & vim generandi perire dicatur.

ABIES.

*Apta fretis abies in montibus editur altis:
Est & in aduersis maxima commoditas.*

Abies apta Patrie abies in
montibus editur altis et in
aduersis maxima commodita.

Die. Mendic.

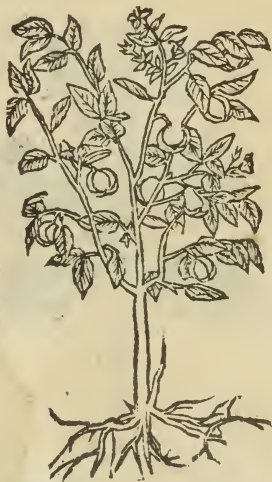

PICEA.

*At picea emittat nullos quòd stirpe stolones:
Illius est index, qui sine prole perit.*

Picea ab radice ad summum nullos de trunco stolones pròducit, hominem significans . qui sine liberis decedit.

COTONEA.

*Permanonis tibi debere Cydonia nuptis
Dicitur antiquus conslituisse Solon.
Grata ori & stomacho cū sint, ut & halitus illis
Sit suavis, blandum manet & ore lepos.*

Cydonia mala cor reficiunt, suauem halitum ori inspirant, quæ olim neogamis pro munere oblata de more, admonebant ut erga coniugem, mundo corde, puris affectibus, ore odorato, pudicæque verba, & honestos sermones spiranti forent.

HEDERA.

*Haud quæ arescēs hederæ est arbuscula, Cisso
 Quæ puero Bacchum dona dedisse ferunt:
 Errat unda, procax, auratis fulva corymbis,
 Exterius viridis, cætera pallor habet.
 Hinc aptis vates cingunt sua tempora sertis:
 Palescunt studiis, laus diuturna viæ.*

I L E X.

*Duritie nimia quèd sese rumperet ilex,
Symbola civilis seditionis habet.*

Seditiosi populares durissimæ ceruicis, cum vnâ contineri, & concedes conuenire non possint, ob rigidiorē, & nimis peruicacem naturam ab inuicem separantur, locūque dant manui Potestatis, quæ in eos irrumpēs disgregat, disperdit, & vtricibus suppliciis ad nihilum redigit.

AMYGDALVS.

*Cur properans folijs præmittis amygdale flores?
Odi pupillos præcoci ingenij.*

Amygdalus omnium prima floret, & facillimè perit. Sic
& præcox ingenium (vt ait Fabius) haud temerè vnquam
peruenit ad frugem.

B V X V S.

*Perpetuò viridis, crissq; cacumine buxus,
Vnde est disparibus fistula facta modis,
Delitijs apta est teneris, & amantibus arbor.
Pallor inest illi, paller & omnis amans.*

Buxus in foliis perenni est virore, in ligno, autem exanguis pallore; quo tamen tibiæ excavantur harmonica ad amatoria carmina, suaviter personanda. Sic & amatores vivaci amoris calore, & juvenili vigore virent, biliosis affectibus suffusi pallescunt. Voce autem & sermone sunt blando, ac suave loquenti.

MORVS.

*Senior at Morus nunquàm nisi frigore lapsa
Germinat: & sapiens nomina falsa gerit.*

Non nisi hyeme præterita Mærus germinat extra hyberni rigoris, & gelu periculum. Sic & vir sapiens nullo in negotio præpropere festinat ante tempus: nec quidquam periclitatur, sed tuto rem agit. Quare hæc arbor Græco nomine *μῆρος* dicta videtur à *μῆρος* id est: *μῆρος* enim Græcè, stultus est Latine. At contra sapiens videtur, quæ florem, & fructum ab hyemis iniuria præseruat.

MALVS MEDICA.

*Aurea sunt Veneris poma hæc: incūdus amaror
Indicat, est Græcis sic γλυκὺν πικρὸς amor.*

Citrus mala fert aureo colore, austero cum dulci sapo-
re, & amaro cortice. Talis & est affectus Amoris, cuius
Dea est Venus, aureo ob id malo à Paride donata.

L A V R V S.

Præcia venturi laurus fert signa salutis.

Sul dit apuluislo somnia vera facit.

A L I V D.

Debetur Carolo superctis laurea Pœnis:

Victrices ornent talia ferta comas.

POPVLVS ALBA.

*Herculeos crines licetor quod populus ornai,
Temperis alternat nōaque, diēque vices.*

INDEX EMBLEMATVM

IN LOCOS COMMVNES

DIGESTORVM.

EMBL. DEDIC.

Ad illustrissimum Maximilianum &c.	7	Prudentes	24
Mediolanum	8	Prudens, magis quàm loquax	25
Nunquam procrastinandum	9	Maturandum	26
<i>Deus, sine religio.</i>		In deprehensum	27
In Deo latandum	10	Custodiendas virgines	28
Sapientia humana, stultitia est	11	Vino prudentiam augeri	29
pud Deum	12	Prudentes vino abstinere	30
Ficta Religio	13	In statuam Bacchi	31
Non tibi, sed religioni	14	Gi	32
Quà Dij vocant, eundum		<i>Iustitia.</i>	

VIRTUTES.

Fides.

Fidei Symbolum	15	Etiam	35
cedens	16	Gratiana	36
	17	Abstinencia	37
consilia	18	Bonis à diuitibus nihil timere	38
quidam cedendum	19		39
na		<i>Fortitudo.</i>	
tre Chimæram		Signa fortium	40
fortiores, & de-		Ανένε καὶ ἀνέχεσθαι.	41
custodia	20	Inulari nescientes	42
	21	Obdurandum aduersus virgines	43
		Omnia mea mecum porto	44
		<i>Concordia.</i>	
		Symbolum	45

Concordia insuperabilis	47	Impudentia	76
Vnum nihil, duos plurimum posse	48	Philautia	77
Firmissima conuelli non posse	49	Garrulitas	78
<i>Spes.</i>		<i>Inuidia.</i>	
Spes proxima	50	Inuidia	79
In simulachrum Spei	51	<i>Luxuria.</i>	
In dies meliora	53	Luxuria	80
Illicitum non sperandum	54	Luxuriosorum opes	81
<i>Fudicitia.</i>	55	Tumulus Meretricis	82
<i>VITI A.</i>		In amatores Meretricum	83
<i>Perfidia.</i>		Cauendum à Meretricibus	84
In Victoriam dolo partam	56	Amuletum Veneris	85
In fraudulentos	57	Inuiolabiles telo Cupidinis	86
Dolus in suos	58	Lasciuia	87
Ma. edicentia	59	<i>Desidia.</i>	
In receptatores sicariorum	60	Desidia	88
In adulatores	61	Desidiam abiiciendam	89
Ei, qui semel sua proba	62	In facile à Virtute desciscentes	90
na credi non oportet	63	Ignauia	91
<i>Stultitia.</i>		<i>Auaritia.</i>	
Temeritas	64	Auaritia	92
Furor, & rabies	65	In auaros	93
In temerarios	66	In Aulicos	94
In eos qui supra vires quicquam	67	In Sordidos	95
audent	68	In diuites publico	
Impossibile	69	In auaros, Vel q	
Cuculi	70	ditio	
V. Fertilio	71	Gula	
Aliud	72	Oeni effigies	
Ira	73	In Parasitos	
In eum, qui sibi ipse tamn	74	Paruam culinam	
parat		alibus no	
Fatuitas			
Oblivio paupertatis			
<i>Superbia.</i>			
Superbia			

<i>Doctorem agnomina.</i>	104	Nil reliqui	
Vis Naturæ	106	Malè parat, malè dilabunt	
Ars Naturam adiuuat	107	Semper preſto eſſe infortunia	
In inuentam	108	Remedia in arduo, mala in proſo	
In quatuor tempora anni	109	eſſe	142

Aſtologia.

Scyphus Neſtoris	110	Ex arduis perpetuum nomen	143
Quæ ſupra nos, nihil ad nos	112	Ex literarum ſtudiis immortalitatem acquiri	144
In Aſtologos	113		
Qui alta contemplantur cadere	114	Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis, Primi Ducis Mediolanenſis	145

Amor.

Potentiffimus	2	Optimus ciuis	146
Potentia amor		Strenuorum immortale nomen	147
Vis amoris			
In ſtud		es, ac generoſi	148
<i>Ar. p. c.</i>		certamina Herculis	
<i>Ar. p. c. A.</i>			151
pidinem			152
Dulcia		es	153
Ferè ſi		mpar	154
In		Alciatum ſuadentis	155

orum incolumi-	
ns	156
Principis	157
Chriſtus, rapit	158
aupertas ſub-	
pum	159
ntia	160
ublica.	161

ara

ira.
 Irmanam 164
 Irandoque salutem redi-
 mandam 165

Mors.

Cum Laruis non luctandum 166
 De Morte, & Amore 167
 In formosam fato praeceptam 168
 In mortem praeproperam 169
 Terminus 170
 Opulenti haereditas 171

Amicitia.

Amicitia etiam post mortem du-
 rans 17
 Mutuum auxilium
 Auxilium nunquam defici-
 Gratia

Hostilitas.

In detractores
 Inanis impetus
 Aliquid mali, pro
 malum
 In eum qui truci
 perierit
 Ex opor, ad opor d
 stium
 A minimis que
 Obnoxia infir
 Vel post me
 Iusta vindicta
 Iusta ultio
 Parem delinque
 culpam esse
 peccat, aliur
 ni gladius

Pax.

Pax 190
 Ex belli pax 191
 Ex Pace vbertas 192

Scientia.

Doctos Doctis obloqui nefas esse
 193
 Eloquentia, fortitudine praestan-
 tior 194
 Facundia difficilis 195
 Antiquissima quaeque commen-
 196
 197
 198
 vivificat

220

am 202
 polys, pol-

it 3

He
llex

To
The Hon. Secy of the Navy
Washington D.C.

